

ΑΦΟΥ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟ ΣΤΟ ΦΟΝΟ ΔΕ ΘΑ Μ' ΕΧΕΤΕ....

Πολλές φορές οι κρίσεις και η ωριμότητα των νέων αμφισβητούνται. Κι όμως οι νέοι έχουν άποψη, κρίση κι ευαισθησίες. Βλέπουν, παρατηρούν, σχολιάζουν κι επικρίνουν έναν κόσμο που βουλιάζει και χάνεται. Φοβούνται γι' αυτά που θα γίνουν για εκείνους, χωρίς εκείνους. Γιατί απλά η μελλοντική ιστορία τους ανήκει!

ΣΕΛ. 12

ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ΧΡΩΣΤΑΩ ΤΟ ΖΗΝ, ΣΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΜΟΥ ΤΟ ΕΥ ΖΗΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οι πλείστοι από μας, όταν λέμε τη λέξη Δάσκαλος, συνειρμικά τον ταυτίζουμε με γνώσεις, διαγωνίσματα, επιπλήξεις κι' όμως ο Δάσκαλος έχει πολλαπλούς ρόλους να επιτελέσει και καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την ποιότητα της ζωής μας. Ποιος όμως είναι ο ιδανικός δάσκαλος;

ΣΕΛ. 7

Η ΣΤΟΛΗ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΜΑΘΗΤΗ;

Το θέμα της σχολικής στολής είναι μονίμως στην «ατζέντα» συγκρούσεων των μαθητών και των καθηγητών. Τι πιστεύουν συγκεκριμένα οι μαθητές του σχολείου μας για το καυτό αυτό θέμα; Οι μαθητές καταθέτουν τις απόψεις τους μέσα από έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο Σχολείο μας.

ΣΕΛ. 13

ΜΝΗΜΗ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΩΝ. ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ;

Σαράντα χρόνια τουρκικής κατοχής κι ένας από τους στόχους της φετινής σχολικής χρονιάς, η μνήμη κατεχομένων. Οι συνομιλίες για επίλυση του κυπριακού προβλήματος ξανάρχισαν. Πώς έμπειροι καθηγητές επέλεξαν συνειδητά να εμφυσησουν στους μαθητές τους τον πόθο για άσβεστη μνήμη και πόσο το έχουν επιτύχει; Πώς εισπράττουν οι μαθητές την περιρρέουσα πολιτική και κοινωνική ατμόσφαιρα; Πόσο ενέπνευσε τους μαθητές η θλιβερή αυτή πραγματικότητα;

ΣΕΛ. 8-9

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΤΣΑΛΗΣ

«Ο Επιστήμονας, ο ερευνητής, ο άνθρωπος». Μια ξεχωριστή συνάντηση! Νουθεσίες κι εμπειρίες από έναν κύπριο επιστήμονα που ξεπέρασε τα στενά όρια της μικρής Κύπρου κι έγινε παγκοσμίως γνωστός.

ΣΕΛ. 14

Μαρίνος Χατζηβασιλείου

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΜΕ ΑΛΛΑΞΕ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Με «ατού» το έμφυτο χιούμορ και το αφοπλιστικό χαμόγελό του, ο Μαρίνος Χατζηβασιλείου, ένας σπουδαίος άνθρωπος και συνάμα καταξιωμένος ηθοποιός, μας υποδέχθηκε πρόθυμα στο πλατό των γυρισμάτων της σατιρικής, τηλεοπτικής εκπομπής «Πατάτες Αντιναχτές», για να μοιραστεί μαζί μας τις εμπειρίες του ως ηθοποιός αλλά και ως άτομο. Απόλυτα ειλικρινής και αυθόρμητος, ο Μαρίνος μας μίλησε εφ' όλης της ύλης για την αρχή της καριέρας του, τους ρόλους που τον «σημάδεψαν» στην τηλεόραση, για το μέλλον του θεάτρου στην Κύπρο, αλλά και για άγνωστες πτυχές από την προσωπική του ζωή.

ΣΕΛ. 14

Μαρίνος Σατσιάς

Ένας αειθαλής ποδοσφαιριστής

Στις 24 Μαΐου θα κλείσει τα 36! Κι όμως αγωνίζεται σαν έφηβος. Πιστός στρατιώτης, όποτε κληθεί να αγωνιστεί δίνει το άπαν των δυνάμεών του για την ομάδα του το ΑΠΟΕΛ, στο οποίο αγωνίζεται ανελλιπώς από το 1995. Ο Μαρίνος Σατσιάς μιλά στην εφημερίδα μας και μας αποκαλύπτει το μυστικό της ποδοσφαιρικής του νιότης, μας εξομολογείται τι σημαίνει γι' αυτόν το ποδόσφαιρο και ποιες στερήσεις έχει κάνει για χάρη της στρογγυλής «θεάς». Μια εκ βαθέων συνέντευξη.

ΣΕΛ. 10

Φυσικό αέριο: ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ;

Έχουμε εναποθέσει τις ελπίδες μας σ' αυτό. Μια άγνωστη μέχρι τώρα σ' εμάς πηγή ενέργειας, μα άκρως σημαντική. Αυτή δεν είναι άλλη από το φυσικό αέριο.

ΣΕΛ. 13

Εκφοβισμός η σύγχρονη πραγματικότητα

Το ακούμε, το βλέπουμε, το νιώθουμε. Τι ορίζουμε ακριβώς ως σχολικό εκφοβισμό; Ποιες οι γενεσιουργές του αιτίες; Ποιες οι επιπτώσεις του και ποια τα μέτρα που πρέπει να παρθούν;

ΣΕΛ. 4

WE DONT HAVE WIFI, TALK TO EACH OTHER!

Ζούμε στην εποχή της τεχνολογίας η οποία ευνοεί όπως λένε την επικοινωνία. Μήπως όμως για χάρη της τεχνολογικής επικοινωνίας, αμελήσαμε και παραμελήσαμε την ουσιαστική επικοινωνία;

ΣΕΛ. 12

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας

“Πού πάμε”;

Μ' αυτό το όχι ιδιαίτερα αισιόδοξο ερώτημα άρχισε φέτος τον πλούν του το καράβι μας! Το πικρό ορόσημο των 40 χρόνων κατοχής (πότε πέρασαν κιάλας, διερωτούμαστε!) καθώς και η οικονομική και όχι μόνο, κρίση που άρχισε να δείχνει τα δόντια της για τα καλά, ταρακουνούν το σκαρί μας. Μα εκείνο, σαν άλλος Οδυσσέας συνεχίζει απτόητο το ταξίδι του, έχοντας για πυξίδα το φως που μας μετέδωσαν οι καταξιωμένοι άνθρωποι που συναντήσαμε στο δρόμο μας. Άνθρωποι της τέχνης, της επιστήμης και του αθλητισμού μάς ενέπνευσαν και μας δίδαξαν ότι όλα τα “τέρατα” γκρεμίζονται, όταν παραμένουμε άνθρωποι. Ως νέοι ανησυχούμε για το μέλλον μας, στεκόμαστε επικριτικά απέναντι στα κακώς κείμενα της κοινωνίας, αλλά ευελπιστούμε ότι υπάρχουν ακόμη πολλά απάνεμα λιμάνια και πολλές μάχες να κερδηθούν.. Καλό μας ταξίδι...

Χαιρετισμός της Διευθύντριας του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας κ. Ελένης Χριστοφίδου

Είναι γεγονός ότι όταν ανέλαβα για πρώτη φορά τα καθήκοντά μου ως Διευθύντρια του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας, πέρα από τις συνήθεις αναμενόμενες ανασφάλειες της νεοπροαχθείσας, αγωνιούσα αν οι μαθητές/τριες του εκπαιδευτηρίου θα έβρισκαν τα μέσα και την όρεξη μέσα από την αναταραχή της οικονομικής κρίσης για να εκδώσουν και φέτος το καθιερωμένο εδώ και επτά χρόνια τεύχος της μαθητικής εφημερίδας τους που έγινε πλέον για το σχολείο της Μακεδονίτισσας παράδοση, αλλά και που αποτελεί το κλειδί στην ελευθερία έκφρασής τους.

Ευτύχημα ότι ο Σύνδεσμος Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας ανέλαβε και για τη φετινή σχολική χρονιά τη χορηγία της έκδοσης. Εκφράζω, κατά συνέπεια, τις θερμές μου ευχαριστίες προς την Πρόεδρο κ. Άννα Παρπούνα και τα μέλη του Συνδέσμου Γονέων του Σχολείου μας για την αμέριστη βοήθεια και την εν γένει συμπόρευσή τους στα σχολικά μας δρώμενα. Εύχομαι αυτή η από κοινού πορεία μας να συνεχιστεί τόσο ιδανικά και στο μέλλον.

Η εφημερίδα μας άπτεται και της επικαιρότητας αλλά και αντικατοπτρίζει τις δραστηριότητες των μαθητών/τριών μας στο σχολικό περιβάλλον, όντας δείγμα της δημιουργικής τους ενασχόλησης. Οι μαθητές/τριές μας, ως ενεργοί δημοκρατικοί πολίτες καταπιάστηκαν με ποικίλα θέματα, ευαισθητοποιήθηκαν γύρω από τους στόχους της φετινής σχολικής χρονιάς αλλά και σε φαινόμενα και προβλήματα τόσο του Σχολείου όσο και της ευρύτερης κοινωνίας στην οποία είναι ενταγμένοι, πήραν μηνύματα από αξιόλογους ομιλητές που επισκέφθηκαν το Σχολείο μας ή από προσωπικότητες που τους παραχώρησαν συνεντεύξεις, αλλά και γενικότερα εκφράζουν τις σκέψεις, τα οράματα, τα προβλήματα, τις έγνοιες για το παρόν και το μέλλον, που μέσα από το εκφραστικό τους όργανο θα φθάσουν σε πολλούς αναγνώστες. Συγκινούμαι, όταν σκεφτώ ότι κάποιοι μαθητές/τριες μέσα από την εμπειρία της συμμετοχής τους στο εγχείρημα της έκδοσης της εφημερίδας μας θα πήραν και το βάπτισμα του πυρός στη δημοσιογραφία, που όπως στους εκπαιδευτικούς δεν είναι απλώς επάγγελμα αλλά λειτουργήμα που υπηρετεί την κοινωνία και συμβάλλει στον δημόσιο διάλογο.

Χαιρετίζοντας λοιπόν την έκδοση του 8ου τεύχους της σχολικής εφημερίδας «Εν πλω», συγχαίρω όλους τους συντελεστές της παρούσας έκδοσης. Τους καθηγητές/τριες που είτε διαθεματικά είτε στα πλαίσια του μαθήματος καθοδήγησαν τους μαθητές να δημιουργήσουν και τους μαθητές/τριες που εργάστηκαν με ζήλο, υπευθυνότητα, καλή διάθεση, ζωντάνια και θάρρος για να αναδείξουν τα θέματα που εμπεριέχονται στην εφημερίδα. Ένα μεγάλο μπράβο στη νεολαία μας που έδειξε πως δεν είναι η νεολαία της παραβατικότητας και της αδιαφορίας, αλλά η νεολαία της δημιουργίας και της γόνιμης συνεργασίας.

Συγχαίρω επίσης την Επιτροπή Εκδόσεων με επικεφαλής την Β.Δ. κ. Λένια Μούντη και ιδιαίτερα τη συντακτική επιτροπή, τους φιλόλογους κ. Μάριο Στυλιανού και κ. Δέσποινα Χριστοφόρου που ανάλωσαν και αφιέρωσαν ατέλειωτες ώρες για να φθάσει στα χέρια μας η παρούσα έκδοση.

Έχοντας έντονα την πεποίθηση – ούσα και φιλόλογος – ότι η έκδοση μιας εφημερίδας είναι γιορτή δημοκρατίας, δημιουργικότητας και διαισθητικού το μόνο που χρειάζεται είναι να υπερασπιζόμαστε με πάθος το έργο που επιτεύχθηκε στην πορεία, να προσπαζούμε την ελληνική μας γλώσσα που δυστυχώς δοκιμάζεται στις μέρες μας από τους «φτωχούς τω πνεύματι» και να ευχηθώ από τα μύχια της ψυχής μου να συνεχίσουμε την εκδοτική πορεία μας και στα επόμενα χρόνια με το ίδιο γόνιμο και δημιουργικό πνεύμα.

ΕΝ ΠΛΩ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Υπεύθυνος – Ιδιοκτήτης:
Ελένη Χριστοφίδου, Διευθύντρια

Υπεύθυνη Ύλης:
Λένια Μούντη, Β.Δ., Φιλόλογος

Υπεύθυνοι έκδοσης:
Μάριος Στυλιανού, Φιλόλογος
Δέσποινα Χριστοφόρου, Φιλόλογος

Συντακτική επιτροπή:
Αντρεα Σάββα, Α2
Έλενα Σατσιά, Α2
Ελένη Ιωακείμ, Α3
Ειρήνη Ηροδότου, Α3
Κλειώ Χατζημάρκου, Α3
Μαριά Πετράκη, Α3
Μαρία Σιαμπί, Α3
Νάγια Χριστοδούλου, Α3
Άννα Φυλακτού, Α4
Γεωργία Θεοδούλου, Α4
Κωνσταντίνα Τσεκουρώνα, Β2
Όμηρος Τρυπάτσας, Β2
Δημήτρης Χαραλάμπους, Β3
Ελένη Μπρούντζου, Γ3
Άννα Γρηγορίου, Γ4
Ελένη Γεωργίου, Γ4
Κωνσταντίνος Βασιλείου, Γ6
Χελίδης Στέφανος, Γ6
Νεόφυτος Χριστοδούλου, Γ6
Χριστοφή Αλέξανδρος, Γ6

Φωτογραφίες:
Μαθητές της συντακτικής ομάδας.

Η παρούσα έκδοση είναι μια χορηγία του Συνδέσμου Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας τον οποίο θερμά ευχαριστούμε

Νέοι Δημοσιογράφοι

Στις 12 Φεβρουαρίου, η ομάδα των Νέων Δημοσιογράφων του σχολείου μας παρευρέθηκε στην ετήσια συνάντηση για το περιβάλλον, που οργάνωσε η **ΣΥΜΕΡΑ**, με χορηγό την **ΣΥΤΑ**.

Την εκδήλωση χαιρέτησε η επίτροπος περιβάλλοντος Ιωάννα Παναγιώτου. Κύριος ομιλητής ήταν ο κύριος Αδάμος Αδάμου, πρόεδρος της επιτροπής περιβάλλοντος της βουλής. Τη μετέπειτα συζήτηση συντόνισε ο δημοσιογράφος Χρυσάνθος Τσουρούλης.

Ο κ. Αδάμου αναφέρθηκε στην αλόγιστη συσσώρευση αποβλήτων που απειλούν το περιβάλλον. Δήλωσε επίσης ότι, ο κύριος πολίτης παράγει κατά μέσο όρο διπλάσια απόβλητα από έναν μέσο ευρωπαίο πολίτη. Η Κύπρος λόγω της γεωγραφικής της θέσης είναι από τις πρώτες χώρες που βιώνει τις επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών. Γενικά, τα διάφορα ακραία καιρικά φαινόμενα που συμβαίνουν στη γη είναι αλληλένδετα, όπως οι πρόσφατες πλημμύρες στο Λονδίνο και ταυτόχρονα οι πυρκαγιές στην Αυστραλία.

Όλες αυτές οι αλλαγές των καιρικών συνθηκών είναι αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης καταστροφής του περιβάλλοντος. Ο κ. Αδάμου κατέληξε πως όλοι οι παγκόσμιοι οργανισμοί συμφωνούν ότι πρέπει να γίνει μια περιβαλλοντική επανάσταση για να σωθούμε. Αυτό που δεν γνωρίζει κανείς όμως, είναι το ποιος θα την κάνει.

Ομάδα Νέων Δημοσιογράφων

ΓΙΑ ΓΕΡΑ ΜΥΑΛΑ!

Στα πλαίσια της συνεργασίας του σχολείου μας με το δημόσιο σχολείο 'Intellectual' της Μόσχας, ομάδα μαθητριών με τη συνοδεία του καθηγητή Τεχνολογίας κ. Αντρέα Λοϊζου, μεταβήκαμε στο Frederick University την Τετάρτη, 19 Φεβρουαρίου 2014. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε σεμινάριο με τίτλο: «Educational Methodology of Intellectual School». Ρώσοι μαθητές/τριες παρουσίασαν διάφορες έρευνες που έκαναν, όπως τη σχέση του Τρωικού Πολέμου με την Κύπρο, ποιοι ήρωές του επισκέφθηκαν το νησί, τη σχέση του Ριχάρδου Α' του Λεοντόκαρδου με την Κύπρο, μια μελέτη και έρευνα για την αράχνη Άτλας, κ.α. Τόσο οι εισηγήσεις των Ρώσων καθηγητών/τριών σε σχέση με το πρωτοποριακό αυτό σχολείο, όσο και οι παρουσιάσεις των ίδιων των μαθητών/τριών ήταν εντυπωσιακές και εξέπληξαν όλους τους παρευρισκομένους.

Γεωργίου Ελένη, Γ4, Γρηγορίου Άννα, Γ4
Παπαδημητρίου Καρολίνα, Γ1, Προύντζου Ελένη, Γ3

Πρόγραμμα commenius:

Μύθοι και ανεξήγητα φαινόμενα

Τη φετινή σχολική χρονιά, το σχολείο μας, είχε την ευκαιρία να ενταχθεί στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα Commenius που έχει ως στόχο την προαγωγή της συνεργασίας και της κινητικότητας καθώς και την ενίσχυση της ευρωπαϊκής διάστασης στην Εκπαίδευση. Το σχολείο μας συνεργάζεται με το πολωνικό σχολείο Zespol Szkol Gimnazjum Nr 6 Szkoła Podstawowa Nr 13 w Zawierciu.

Αυτή τη χρονιά, το θέμα του προγράμματος είναι «Μύθοι και ανεξήγητα φαινόμενα». Ο τίτλος του προγράμματος σχετίζεται άμεσα με μύθους, θρύλους και τοπικές παραδόσεις, καθώς και με την παραψυχολογία και τα παραφυσικά φαινόμενα.

Μέσω του προγράμματος, οι μαθητές, τόσο στην Πολωνία, όσο και στην Κύπρο, έκαναν διάφορες εργασίες στα παραπάνω θέματα. Επίσης, οι μαθητές, μέσω του προγράμματος, είχαν την ευκαιρία να μάθουν για ασυνήθιστα μέρη και ανεξήγητα γεγονότα τα οποία δεν μπορούν να εξηγηθούν με τις υφιστάμενες γνώσεις. Επιπρόσθετα, οι μαθητές, έχουν προσπαθήσει να βρουν εξηγήσεις σε διάφορα μυστήρια, μελετώντας την ιστορία των χωρών τους (Κύπρος και Πολωνία), καθώς και των περιοχών τους εστιάζοντας σε τοπικούς μύθους και παραδόσεις. Επιπλέον, έχουν διευρύνει τις γνώσεις τους όσον αφορά την παραψυχολογία, την αστρολογία, τις θρησκείες και τους διάφορους πολιτισμούς.

Γενικά το πρόγραμμα Comenius δίνει την ευκαιρία στα παιδιά να βγουν από τα στενά γεωγραφικά πλαίσια της Κύπρου, να γνωρίσουν νέους πολιτισμούς και κουλτούρες, νέους ανθρώπους και να αποκομίσουν σπουδαίες προσωπικές εμπειρίες. Ομολογώ ότι αυτές οι εμπειρίες θα μου μείνουν αξέχαστες.

Γεωργίου Ελένη Γ4

Επίσκεψη στο κυπριακό κέντρο περιβαλλοντικής έρευνας και εκπαίδευσης

Στις 27 Νοεμβρίου, η τάξη μας με την υπεύθυνη καθηγήτρια μας, κυρία Παναγιώτα Ιωαννίδου, είχαμε εξορμήσει στο Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικής Έρευνας και Εκπαίδευσης στο Ακρωτήρι. Το κέντρο αυτό στεγάζεται στο αγρόκτημα του Αγίου Νικολάου, το οποίο βρίσκεται στο κέντρο της χερσονήσου του Ακρωτηρίου.

Εκεί σε μια ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα προβολών, ασχοληθήκαμε με μια ενότητα του μαθήματος της Βιολογίας. Με τη βοήθεια των υπεύθυνων εκπαιδευτών, μάθαμε για το οικοσύστημα του δάσους του Τροόδου, για τους διάφορους οργανισμούς που ζουν σε αυτό και για τις τροφικές σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους. Επίσης, μάθαμε περισσότερα για το ενδημικό ζώο της Κύπρου, το αγρινό, για τον τόπο που ζει, τις προτιμήσεις του στο φαγητό και για τα προβλήματα που δημιουργεί στους κατοίκους οι οποίοι μένουν κοντά στους τόπους που ζει. Στην πορεία, παρακολουθήσαμε δύο ενημερωτικά βίντεο για το αγρινό.

Ακολούθως, κάναμε έναν εκπαιδευτικό περίπατο στα μονοπάτια της φύσης με στόχο την καλύτερη κατανόηση αυτών που διδαχθήκαμε. Τα μονοπάτια αυτά μας οδήγησαν στη Δεσποτική Λίμνη. Εκεί παίξαμε ένα παιχνίδι σε σχέση με τις τροφικές σχέσεις των οργανισμών του οικοσυστήματος της περιοχής.

Ήταν μια ξεχωριστή, αξέχαστη εμπειρία κοντά στη Φύση. Σίγουρα το μάθημα των τροφικών αλυσίδων δε θα το ξεχάσουμε ποτέ. Πιστεύω ότι τα βιωματικά μαθήματα πρέπει να καθιερωθούν, γιατί προσφέρουν πάρα πολλά στους μαθητές κι είναι μια ευκαιρία για μας να γνωρίσουμε καλύτερα τον τόπο μας.

Ήλια Δημητρίου Α5

«Ασφάλεια στο διαδίκτυο»

Διάλεξη για γονείς και παιδιά

Ποιος θα φανταζόταν ποτέ πως ένα απλό «σερφάρισμα» στο διαδίκτυο θα έκρυβε τόσους κινδύνους;

Υπερβολές θα μου πείτε. Στη ζέστη και την ασφάλεια του σπιτιού μας; Με εμάς στον ίδιο χώρο; Μα αφού το κουβεντιάζουμε μαζί τους! Ελέγχουμε και τις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης στις οποίες μπαίνουν!

Ναι, καλά! Ιδέα δεν έχουμε για το πώς θεωρητικά αθώς πληροφορίες και φωτογραφίες που αναρτούνται στις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να αξιοποιηθούν από τους «πειρατές» του διαδικτύου.

Σίγουρα κανένας από τη δική μας γενιά (άτομα των 40 και άνω), για τα οποία το διαδίκτυο είναι ένα εργαλείο δουλειάς και αναζήτησης πληροφοριών, δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει τον πραγματικό κίνδυνο. Στη διάλεξη που παρακολουθήσαμε στις 29 Ιανουαρίου κάποιιοι από εμάς, ανακαλύψαμε και μείναμε με το στόμα ανοικτό, το πόσο κινδυνεύουν τα παιδιά μας κάθε φορά που εκτίθενται στον αδηφάγο κόσμο του διαδικτύου.

Γιατί το διαδίκτυο είναι ένας χώρος στον οποίο ο καθένας μπορεί να φτιάξει την προσωπικότητά του όπως ακριβώς γουστάρει, ή για να είμαστε πιο σωστοί, όπως γουστάρουν οι άλλοι. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που τα πιο πολλά προφίλ στις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης είναι πανομοιότυπα. Αν ένα εξωγήινος μπει στο διαδίκτυο και επιχειρήσει να βγάλει συμπεράσματα για την ανθρώπινη φυλή, θα συμπεράνει αβίαστα πως στη γη είμαστε όλοι cool, ωραίοι, καλοντυμένοι, με καλές δουλειές, με υπέροχα σπίτια, με πολλούς πολλούς φίλους, βγαίνουμε και διασκεδάζουμε συνεχώς, μας αρέσουν τα περίεργα σπορ, λατρεύουμε το ποδόσφαιρο, διαβάζουμε βιβλία, ακούμε μουσική, βλέπουμε ταινίες.

Κανένας δεν έχει αφεντικά απaráδεκτα, κανένας δεν έχει χάλια βαθμούς, κανένας δεν καθαρίζει, δε σιδερώνει, δε μαγειρεύει. Κανένας δεν είναι άνω των πενήντα. Κανένας δεν πηλττει, κανένας δεν είναι απελπισμένος, λυπημένος, πονεμένος. Βλέπετε όλοι αυτοί δεν έχουν τον χρόνο και την ενέργεια να ασχοληθούν με τις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης. Όλοι αυτοί έχουν σοβαρότερα προβλήματα να λύσουν από το ποια φωτογραφία ταίριαζει περισσότερο στο προφίλ τους και τι σχόλιο να γράψουν στον «τοιχο» του φίλου τους (ποιου φίλου δηλαδή, που πιθανότατα έχουν να τον δουν «αιώνες», αν τον είδαν φυσικά ποτέ!).

Ανακαλύψαμε πως το διαδίκτυο είναι ένα εργαλείο που λειτουργεί ακριβώς όπως το μαχαίρι. Μπορεί να σε πληγώσει, αν δεν ξέρεις πώς να το χρησιμοποιείς και τα παιδιά μας σαφέστατα δεν γνωρίζουν το πώς. Ας το μάθουμε λοιπόν καλύτερα, για να μπορέσουμε να τους μάθουμε να προστατεύουν τον εαυτό τους, την αξιοπρέπειά τους, την προσωπική τους ζωή!

Εκ του Συνδέσμου Γονέων

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΗΡΩΕΣ

Η λέξη ηρωισμός αναπόφευκτα, ταυτίζεται με πρόσωπα κι ιστορικά πολεμικά γεγονότα. Αν αναζητήσει κάποιος την έννοια ήρωας ή ηρωισμός στα λεξικά, θα διαπιστώσει ότι είναι συνώνυμο της αυτοθυσίας, του θάρρους, της αυταπάρνησης για υψηλά ιδανικά κι αξίες όπως η πατρίδα. Κι όμως, εν καιρώ ειρήνης, πολλοί είναι αυτοί που μπορούν να χαρακτηριστούν ήρωες, γιατί βρίσκουν το θάρρος να ξεπεράσουν τον προσωπικό τους Γολγοθά, και με περίσσιο σθένος κι αυταπάρνηση να προσφέρουν για το γενικό καλό. Κάποιους απ' αυτούς είχαμε την ευλογία να γνωρίσουμε από κοντά και μέσα από τα λόγια τους να οπλιστούμε με δύναμη για τις επερχόμενες δυσκολίες σ' έναν κόσμο που βουλιάζει από την αβεβαιότητα, τη διαφθορά, τη διαπλοκή, το συμφέρον και τον εγωκεντρισμό.

Αυτές τις σύγχρονες ηρώιδες γνωρίσαμε στα μέσα του Οκτώβρη. Ήταν η κ. Λένα Μαυρίκιου και η κ. Τούλα Καρατζιά, οι οποίες επισκέφτηκαν το σχολείο μας, θέλοντας να μας ενημερώσουν και να μας ευαισθητοποιήσουν στο θέμα της οδικής ασφάλειας.

Αρχικά, μας εξήγησαν τον σκοπό αυτής της διάλεξης και μετά μας αφηγήθηκαν την ιστορία κάποιων νεαρών που έχασαν τη ζωή τους τόσο άδικα από ατυχήματα στον δρόμο. Η κυρία Λένα μας αφηγήθηκε πώς έχασε το γιο της σε ένα τραγικό ατύχημα και η κυρία Τούλα πώς άλλαξε η ζωή της όταν έμεινε τετραπληγική, εξαιτίας ενός τροχαίου.

Ποτέ δεν είδα τους συμμαθητές μου τόσο ήσυχους και προσεχτικούς να παρακολουθούν μια εκδήλωση. Όλοι έδειξαν σεβασμό και κατανόηση. Εκείνη τη μέρα καταλάβαμε πόσο σημαντικό είναι να είσαι προσεκτικός στον δρόμο, αφού ένα λάθος μπορεί να κοστίζει τη Ζωή μας. Επίσης, μέσα από τα λόγια της κυρίας Καρατζιά, είδαμε ότι η δύναμη του ανθρώπου δεν έχει όρια. Βλέποντας πόσα έχουν καταφέρει αυτοί οι άνθρωποι, παραδειγματιστήκαμε και καταλάβαμε ότι «το αδύνατο» είναι για τους αδύνατους!

Αργότερα, με δάκρυα στα μάτια, αποχαιρετήσαμε τις δύο γυναίκες. Είμαι σίγουρη ότι όλοι πλέον, όταν θα πάρουμε το τιμόνι στο χέρι μας, θα είμαστε προσεκτικοί και θα σκεφτούμε το δικό μας καλό αλλά και των άλλων.

Κωνσταντίνα Τσεκουρώνα Β2

“Ας δημιουργήσουμε μαζί ένα καλύτερο Διαδίκτυο”

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, με αφορμή την παγκόσμια ημέρα για την ασφάλεια στο Διαδίκτυο, η ΑΤΗΚ (Cytanet) με τη συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου και το Κυπριακό Κέντρο Ασφαλούς Διαδικτύου Cyberethics διοργάνωσε στη Λευκωσία στις 11 Φεβρουαρίου 2014 ημερίδα ενημέρωσης για το θέμα αυτό στο Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο.

Το μεγαλύτερο μέρος του ακροατηρίου στην ημερίδα αποτελείτο από μαθητές Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης. Με την ευκαιρία αυτή, βρεθήκαμε κι εμείς εκεί με συνοδό μας την καθηγήτρια Πληροφορικής κ. Κατερίνα Καδή. Ο στόχος της φετινής ημερίδας ήταν να βοηθήσει τους συμμετέχοντες να κατανοήσουν ότι είναι ευθύνη όλων μας να γνωρίζουμε πώς να προστατευόμαστε από κινδύνους που μπορεί να ελλοχεύουν στο Διαδίκτυο. Στην ημερίδα μίλησαν Έλληνες και Κύπριοι υπάλληλοι των εταιρειών Amazon Αγγλίας, Twitter και Avocartot Αμερικής, καθώς και ο γνωστός Κύπριος κωμικός Λούης Πατσαλίδης.

Παρακολουθώντας την ημερίδα, προβληματιστήκαμε, αναρωτηθήκαμε: “Όλα αυτά που ακούμε τα εφαρμόζουμε; Γνωρίζουμε πως το Διαδίκτυο, όπως κι οι δρόμοι της καθημερινής ζωής, περιτριγυρίζονται από κινδύνους. Έτσι κι εμείς θεωρήσαμε υποχρέωσή μας να σας μεταφέρουμε όσες χρήσιμες συμβουλές πήραμε για να δημιουργήσουμε μαζί ένα ασφαλές Διαδίκτυο.

Υπάρχουν δύο λέξεις - κλειδιά που ακούστηκαν επανειλημμένα από τους ομιλητές που έχουν προσκολληθεί στο μυαλό μας και δε λένε να φύγουν: ψηφιακό αποτύπωμα (Digital Footprint) κι έξυπνοι κωδικοί πρόσβασης.

Ψηφιακό αποτύπωμα είναι το σημάδι που αφήνουμε κάθε φορά που χρησιμοποιούμε το Διαδίκτυο και όλα τα σημάδια μαζί διαμορφώνουν τη διαδικτυακή μας φήμη. Ένα ψηφιακό αποτύπωμα μπορεί να είναι θετικό ή αρνητικό και διαμορφώνει τον τρόπο που μας αντιμετωπίζουν οι άλλοι σήμερα ή στο μέλλον. Είναι γνωστό πως εδώ και μερικά χρόνια οι εταιρείες που ψάχνουν για υπαλλήλους διενεργούν κοινωνικούς ελέγχους (social checks) για τους υποψήφιους. Οι εταιρείες, δηλαδή, αναζητούν τα ψηφιακά αποτυπώματα που αφήνουμε σε κοινωνικά δίκτυα (π. χ. Facebook), σε ιστότοπους για ανάρτηση φωτογραφιών (π.χ. Instagram) ή αλλού στο Διαδίκτυο και με βάση το προφίλ αυτό μας προσφέρουν δουλειά ή όχι. Μπορεί εμείς οι μικροί να μη σκοπεύουμε να ασχοληθούμε με εταιρείες και προσλήψεις στο σύντομο μέλλον, αλλά σε μερικά χρόνια θα ασχοληθούμε με πανεπιστήμια. Όπως μας είπαν οι ομιλητές, ακόμα και τα πανεπιστήμια διενεργούν social checks για υποψήφιους φοιτητές!

Ας διορθώσουμε, εάν χρειάζεται, τη διαδικτυακή μας φήμη λοιπόν. Μπορούμε:

(α) να αναζητήσουμε πληροφορίες για το άτομό μας μέσω μιας μηχανής αναζήτησης (π.χ. Google, Bing). Εάν εμφανίζονται οι σελίδες που διατηρούμε στο Facebook ή άλλες υπηρεσίες, μπορούμε να το αλλάξουμε αυτό μέσα από τις “Ρυθμίσεις Ασφαλείας”.

(β) να ελέγξουμε τις ρυθμίσεις ασφαλείας και να επιλέξουμε εάν θα κοινοποιούμε πληροφορίες μόνο σε φίλους, “followers” (αυτούς που μας ακολουθούν), ή σε όλους. Ας μην ξεχνάμε, ότι το περιεχόμενο και οι ρυθμίσεις των φίλων μας μπορεί και να επηρεάσουν το ψηφιακό μας αποτύπωμα.

(γ) να σκεφτούμε αν εκφραζόμαστε σοβαρά, κατάλληλα και ευγενικά πριν δημοσιεύσουμε κάτι για κάποιον άλλο. Θα μας αρέσει αν οι άλλοι αναρτήσουν ακατάλληλο περιεχόμενο για εμάς;

(δ) να απενεργοποιήσουμε και να διαγράψουμε λογαριασμούς μας που σταματούμε να χρησιμοποιούμε. Αυτό σημαίνει πως δε θα μπορεί να αναζητηθεί ο λογαριασμός μας αλλά ούτε και να παραβιαστεί.

Εάν κάποιος μπορεί να μαντέψει τον κωδικό μας εύκολα, επειδή έκανε ένα social check για εμάς, τότε ο κωδικός μας δεν είναι έξυπνος. Ένας έξυπνος κωδικός πρόσβασης για σελίδες του Διαδικτύου θεωρείται αυτός που ΔΕΝ περιέχει προσωπικά δεδομένα, όπως αριθμό κινητού, ημερομηνία γέννησης, αγαπημένη ποδοσφαιρική ομάδα κ.λπ. Πολλοί από εμάς αδιαφορούμε για τη σημασία του κωδικού, με αποτέλεσμα είτε να τον λέμε μόνοι μας σε γνωστούς είτε οι γνωστοί μας να τον μαντεύουν εύκολα. Κανένας μας δεν μπορεί να είναι σίγουρος πότε κάποιος “φίλος” θα γίνει εχθρός. Η συμβουλή που πήραμε και μεταφέρουμε σ’ εσάς λοιπόν, είναι πως πρέπει να χρησιμοποιούμε έναν κωδικό πρόσβασης ο οποίος να περιέχει κεφαλαία και μικρά γράμματα, σύμβολα καθώς και αριθμούς. Όπως μάθαμε στην ημερίδα, άρχισε να κερδίζει έδαφος ένας πολύ έξυπνος τρόπος για τη δημιουργία κωδικού, όπως το να καταγράφουμε μία πρόταση και επιλέγουμε μόνο τα αρχικά της. Παράδειγμα: Ο Γιάννης που είναι τριών, σήμερα έφαγε παγωτό! Ο κωδικός σε αυτή την περίπτωση θα είναι αυτός: ΟΓπε3,σεπ! Σίγουρα, χρειάζεται να θυμόμαστε αυτή τη φράση αλλά είναι οπωσδήποτε πολύ δύσκολο για κάποιον να μαντέψει τη φράση που σκεφτήκαμε για να δημιουργήσουμε τον κωδικό μας.

Με αυτές τις συμβουλές και άλλες φύγαμε ικανοποιημένοι από τη συμμετοχή μας στην ημερίδα. Όσα είδαμε κι ακούσαμε, μας έκαναν να συνειδητοποιούμε πόσο πραγματικά είναι αυτά που χρόνια προσπαθούν οι γονείς και οι καθηγητές μας να μας μάθουν: ότι το Διαδίκτυο είναι ευλογία αλλά μπορεί να γίνει και κατάρα, εάν δεν το χειριστούμε σωστά. Είναι στο χέρι όλων μας πώς θα χρησιμοποιήσουμε αυτό το υπέροχο εργαλείο. Ας το χρησιμοποιήσουμε δημιουργικά, ας μην το αφήσουμε να προκαλέσει πόνο σε κανέναν... Ας δημιουργήσουμε μαζί ένα καλύτερο Διαδίκτυο.

Αντώνης Χριστοδούλου Γ6, Βικτώρια Λίγγη Α6,
Νάγια Χριστοδούλου Α3, Φλωρεντία Νικολαΐδου Α1

ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ Η σύγχρονη πραγματικότητα

Την Παρασκευή 24 Ιανουαρίου 2014, το σχολείο μας υποδέχτηκε τον ψυχολόγο και καθηγητή του Πανεπιστημίου Κύπρου κ. Σταυρινίδη. Σκοπός της επίσκεψής του ήταν να μας ευαισθητοποιήσει και να μας ενημερώσει σε θέματα σχετικά με τον σχολικό εκφοβισμό.

Ο εκφοβισμός είναι μία κατάσταση κατά την οποία ασκείται εσκεμμένη, απρόκλητη, συστηματική και επαναλαμβανόμενη βία και επιθετική συμπεριφορά με σκοπό την επιβολή, την καταδυνάστευση και την πρόκληση σωματικού και ψυχικού πόνου σε μαθητές από συμμαθητές τους, εντός και εκτός σχολείου.

Οι κυριότεροι λόγοι εκφοβισμού είναι η διαφορετικότητα, η εξωτερική εμφάνιση, η θρησκεία και η γλώσσα. Επίσης, πολλοί καταφεύγουν στο μέσο αυτό, γιατί το θεωρούν αστειό ή επειδή πιστεύουν πως με αυτό τον τρόπο αποκτούν κύρος, θαυμασμό, ακόμη και εξουσία στον περιβάλλοντα χώρο. Άλλοι όμως, έχουν συναισθηματικά κενά ή ψυχολογικά και οικογενειακά προβλήματα και αυτό λειτουργεί ως μέσο εκτόνωσης σε βάρος άλλων παιδιών.

Τρόποι εκφοβισμού υπάρχουν πολλοί και αυτό είναι ανησυχητικό. Μερικοί απ’ αυτούς είναι η βία, η χρήση επιθέτων, η κοροΐδια, οι βρισιές, οι απειλές, ο περιορισμός τους και η απομάκρυνσή τους από τους φίλους τους, ακόμη και το γεγονός ότι παίρνουν το χαρτζιλίκι τους.

Θύματα συνήθως είναι τα αδύναμα άτομα με χαμηλή αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμηση. Επιπλέον, μπορεί να είναι κάποια άτομα που να μην έχουν το θάρρος να εκφράσουν τη γνώμη τους.

Οι επιπτώσεις του εκφοβισμού μπορεί να είναι πολλές, όπως το γεγονός ότι τα θύματα δε νιώθουν πλέον χαρά, ευτυχία, δεν μπορούν να γελάσουν και δεν μπορούν να ονειρευτούν το μέλλον τους. Το χειρότερο όμως είναι ότι πέφτουν σε κατάθλιψη και με τον όρο αυτό δεν εννοούμε πως ξυπνάς και δεν έχεις όρεξη να πας στο σχολείο αλλά δεν κάνουν απολύτως τίποτα. Επιπλέον, τα θύματα γίνονται ντροπαλά, κλείνονται στον εαυτό τους, νιώθουν ενοχές και κατ’ επέκταση επηρεάζεται η ψυχολογία τους.

Υπάρχουν ωστόσο και τρόποι αντιμετώπισης του εκφοβισμού. Κάποιος πρέπει να αντιδράσει. Ας σταματήσουμε να γυρνάμε συνέχεια την πλάτη μας, να σταματήσουμε να βγάζουμε φωτογραφίες την ώρα που χτυπούν το θύμα και να κάνουμε πράξη τη λέξη συμπόνια και να τους συμπαρασταθούμε, ακόμη και αν δεν είναι φίλοι μας.

Συμπερασματικά, ο εκφοβισμός είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κοινωνία μας και γι’ αυτό τον λόγο πρέπει όλοι να συμβάλλουμε στην προσπάθεια εξάλειψής του.

Παναγιώτης Τσοπανίδης Β6, Γιώργος Χαραλάμπους Β6

Πιστοί στην παράδοση

Οι τρεις εβδομάδες του Τριωδίου, πριν την αρχή της Σαρακοστής (την Καθαρά Δευτέρα) ονομάζονται Απόλυτη, Κρεατινή και της Τυροφάγου. Στο μέσο της Κρεατινής εβδομάδας βρίσκεται η Τσικνοπέμπτη, κατά την οποία παραδοσιακά καταναλώνεται μεγάλη ποσότητα κρέατος.

Ο εορτασμός αυτής της μέρας είναι ένα έθιμο που δε γνωρίζουμε από πού προέρχεται και της οποίας η αρχή χάνεται μέσα στους αιώνες. Εικάζεται όμως, ότι προέρχεται από τις βακχικές γιορτές των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων, που επιβίωσαν και στο Χριστιανισμό. Βασικό χαρακτηριστικό της μέρας αυτής από το οποίο έχει πάρει και το όνομά της, είναι το ψήσιμο, "τσίκνισμα" του κρέατος στα κάρβουνα, ενώ παλαιότερα έλιωναν το λίπος από τα χοιρινά και η τσίκνα ήταν διάχυτη παντού.

Πέρα από το ψήσιμο του κρέατος που μας προετοιμάζει για τη μεγάλη νηστεία της Σαρακοστής, κάθε τόπος έχει και τον δικό του εορτασμό γι' αυτή τη μέρα.

Στην Κύπρο παλαιότερα, την Τσικνοπέμπτη συγγενικές ή και φιλικές οικογένειες, μαζεύονταν σ' ένα σπίτι και το έριχναν στο γλέντι, στον χορό, στο τραγούδι και στο τσούγκρισμα των ποτηριών με την ευχή "εις υγείαν και Καλόν Πάσκα να φτάσουμε". Πάνω στη διασκέδαση και το γλέντι έκαναν την εμφάνισή τους οι μάσκες, οι οποίες αυτοσχεδίαζαν με ό,τι πρόχειρο έβρισκαν. Συνήθως, οι άντρες μεταμφιέζονταν σε γυναίκες και οι γυναίκες σε άντρες. Το στοίχημα ήταν να βρουν ποιο πρόσωπο ήταν κάτω από τη μάσκα και όταν το επιτύγχαναν, όλοι ξεσπούσαν σε γέλια. Το έθιμο αυτό διατηρήθηκε από χρόνο σε χρόνο με αποκορύφωμα τη μεγάλη γιορτή του Καρναβαλιού.

Εκτός από το φαγοπότι, η Τσικνοπέμπτη σηματοδοτεί με αποκορύφωμα την αρχή της αποκριάς. Στη Λεμεσό και σε άλλες πόλεις, κάνει την πανηγυρική και επίσημη είσοδό του ο Βασιλιάς Καρνάβαλος κι αρχίζει το καρναβαλίστικο γλέντι που κρατάει μέχρι την Κυριακή της Τυροφάγου.

Με την ευκαιρία της φετινής Τσικνοπέμπτης, το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας γιόρτασε με τον δικό του τρόπο το έθιμο αυτό. Οι μαθητές μασκαρεμένοι, μαζί με τη συνοδεία των καθηγητών τους, έλαβαν μέρος σε διάφορα παραδοσιακά παιχνίδια, όπως τις σακκουλοδρομίες, πατατοδρομίες και το σχοινί. Αργότερα, οι μαθητές ανά τάξεις, έψησαν σουβλάκια, έφαγαν και πέρασαν ξέγνοιαστα κι ευχάριστα την ημέρα τους!! Ήταν μια ξεχωριστή «απόδραση» από την καθημερινότητα του σχολείου και τον φόρτο εργασίας και μια ευκαιρία να δούμε τους καθηγητές μας με μια πιο χαλαρή και φιλική διάθεση. Για πρώτη φορά συνειδητά τους θέλαμε μαζί μας. Η εμπειρία στην οργάνωση και στο ψήσιμο μας εξασφάλισε ένα πιο ποιοτικό ψήσιμο.

Μαρία Χριστοφή Α4, Παρασκευή Καταλάνου Α4

Διαδρομή αγάπης

Το σχολείο μας στα πλαίσια της κοινωνικής του προσφοράς παρέδωσε χρηματικό ποσό στον σύνδεσμο «Ένα όνειρο μια ευχή»

Η χρήση των Α.Π.Ε. σήμερα, είναι η ζωή για το αύριο

Ομάδα μαθητών μας που αποτελείται από τους Άννα Γρηγορίου, Ελένη Γεωργίου, Πέτρο Έλληνα, Μάριο Καταλάνο και Θεόδωρο Παναγιώτου του Γ'4, με συντονιστές καθηγητές του μαθήματος «Σχεδιασμός και Τεχνολογία», κ. Αντρέα Β. Λοϊζου και Ελευθέριο Αθηνόδωρου, συμμετείχαν στον Μαθητικό Διαγωνισμό για θέματα Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Α.Π.Ε.) και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΕΞ.Ε.). Ο διαγωνισμός διοργανώνεται από την Υπηρεσία Ενέργειας του Υπουργείου Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

Η ερευνητική πρότασή μας έχει τίτλο: «Η χρήση των Α.Π.Ε. σήμερα, είναι η ζωή για το αύριο». Οι μαθητές μας γνωρίζοντας ότι ο πλανήτης μας κινδυνεύει με αφανισμό, αλλά και το γεγονός ότι η Κύπρος αυτή τη στιγμή βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην εισαγωγή του πετρελαίου και έχοντας υπόψη τους βασικούς στόχους της Πολιτείας για τις ΑΠΕ που τέθηκαν (αύξηση του ποσοστού συνεισφοράς των ΑΠΕ στη συνολική κατανάλωση ενέργειας στο 13% μέχρι το 2020 και αύξηση του ποσοστού συμμετοχής των ΑΠΕ στις μεταφορές στο 10% μέχρι το 2020).

Προσπάθησαν μέσα από το ερωτηματολόγιο, αλλά και μια σειρά συγκεκριμένων δραστηριοτήτων να:

- αλλάξουν την κουλτούρα και τον τρόπο σκέψης κυρίως του εκπαιδευτικού κόσμου, πρωτίστως των μαθητών/τριών, γιατί αυτοί θα είναι οι αυριανοί πολίτες και ταυτόχρονα αυτοί που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν τα υπαρκτά σοβαρά προβλήματα που ενδεχομένως να υπάρξουν.
- ευαισθητοποιήσουν τα κοινωνικά σύνολα, τις τοπικές Δημοτικές Αρχές και Κρατικές Υπηρεσίες για θέματα εξοικονόμησης ενέργειας και προστασίας του περιβάλλοντος.
- υπάρξει ανάλογη στάση εκ μέρους της πολιτείας στη διαμόρφωση ενεργειακής πολιτικής, μέσω θέσπισης Νομοθεσίας ή/και Κανονισμών ή ακόμη να δώσει κίνητρα για σειρά μέτρων που θα αποσκοπούν στη μείωση της ηλεκτρικής ενέργειας.

Άννα Γρηγορίου Γ4, Ελένη Γεωργίου Γ4,
Πέτρος Έλληνα Γ4, Μάριος Καταλάνος Γ4,
Θεόδωρος Παναγιώτου Γ4

ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το μέλλον σου είναι στα χέρια σου...

Παρά όλες τις οικονομικές δυσκολίες που κλονίζουν το νησί μας σήμερα, οι νέοι εξακολουθούν ακόμα να ονειρεύονται, να έχουν ευγενείς φιλοδοξίες και να κάνουν σχέδια για το μέλλον. Είναι αισιόδοξοι και δεν το βάζουν κάτω, σε πείσμα των καιρών.

Μέσα από τις επικοινωνιακές ομιλίες τις οποίες είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν οι τελειόφοιτοι μαθητές του γυμνασίου μας, στα πλαίσια του διήμερου εργασίας, μπόρεσαν να λάβουν συμβουλές από επαγγελματίες ειδικευμένους σε διάφορους τομείς, με στόχο να κάνουν τις δικές τους επιλογές για το μέλλον.

Συγκεκριμένα, την πρώτη μέρα οι μαθητές επισκέφτηκαν την Αστυνομική Ακαδημία, το ΡΙΚ, τη Δημοσιογραφική Εστία και το Ινστιτούτο Γενετικής. Κατά τη διάρκεια της δεύτερης μέρας, επισκέφτηκαν το σχολείο μας εκπρόσωποι Ιατρικών, Μηχανικών και Πράσινων Επαγγελματιών καθώς και εκπρόσωπος Δικηγορικού Συλλόγου, του Σπιτιού της Ευρώπης και της Τεχνικής Εκπαίδευσης. Έχοντας μόνο 40 λεπτά στη διάθεσή τους, οι επισκέπτες με συνοπτικές παρουσιάσεις, προσπάθησαν να δώσουν στους μαθητές τις βασικότερες πληροφορίες που αφορούσαν τον τομέα τους.

Η πιο συχνή ίσως, συμβουλή που έδιναν οι προσκεκλημένοι μας στους μαθητές, ήταν να συνεχίσουμε τη σκληρή δουλειά, γιατί μόνο έτσι θα επιτύχουμε. Μόνο αν έχουμε την εργατικότητα και την υπομονή ως οδηγό μας, θα καταφέρουμε να υλοποιήσουμε τους υψηλότερους μας στόχους και να πραγματοποιήσουμε τα πιο τρελά μας όνειρα. Η διαδρομή σίγουρα δε θα είναι εύκολη και συχνά θα ερχόμαστε αντιμέτωποι με δυσκολίες κι εμπόδια ανυπέρβλητα, όμως εμείς θα πρέπει να σταθούμε στα πόδια μας και να συνεχίσουμε. Στον Άνισταιν, στον Γαλλιλαίον, στην Κιουρί νομίζετε τους έδωσαν την επιτυχία στο χέρι; Ε λοιπόν φυσικά και όχι. Η ευφυΐα τους σε συνδυασμό με τη σωστή αξιοποίηση των γνώσεών τους, η επιμονή και η εργατικότητα ήταν αυτά που τους ανέβασαν στην κορυφή.

Άννα Γρηγορίου Γ4, Ελένη Γεωργίου Γ44

ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Το σκηνικό του ήταν γνώριμο. Το γραφείο της Διευθύντριας δε διέφερε σε τίποτα από το προηγούμενο που είχε διαβεί τα δύο τελευταία χρόνια στο Δημοτικό. Τότε που άρχισαν όλα... Κοίταξε γύρω του για να ξεχαστεί. Ράφια που ξεχειλίζουν από βιβλία, συσσωρευμένα έπαθλα και βραβεία από μαθητικούς διαγωνισμούς κι ένα γραφείο, όπου πίσω ταμπουρωμένη σε μια τεράστια καρέκλα, βρισκόταν μια μικροκαμωμένη κυρία. Αθελά του χαμογέλασε, όταν σκέφτηκε πόσο αταίριαστος θα φαινόταν μπροστά από τόσα βραβεία κι επαίνους. Το επιτιμητικό, όμως, βλέμμα της Διευθύντριας τον προσγείωσε στην πραγματικότητα.

-Λοιπόν, Δημητρίου, σε ποια τάξη είπαμε ότι είσαι;

- Α3, ψιθύρισε.

- Λοιπόν, η υπεύθυνη καθηγήτρια δήλωσε ότι, σε γενικές γραμμές, είσαι ένας ήσυχος μαθητής. Βέβαια, δε συμμετέχεις καθόλου την ώρα του μαθήματος και διαρκώς είσαι αφηρημένος, αλλά να κλωτσήσεις σήμερα και ν' αναποδογυρίσεις όλους τους καλάθους με τα σκουπίδια στην αυλή, δε δικαιολογείται. Τι έχεις να πεις γι' αυτό;

- Για μια στιγμή του ήρθε και πάλι να ξεσπάσει. Τι έχω να πω; σκέφτηκε. Πως όλα αυτά που γίνονται στο σχολείο με βρίσκουν εντελώς αδιάφορο; Το πόσο βαρετό είναι να κάθομαι από το πρωί μέχρι το μεσημέρι σε μια καρέκλα για ν' ακούσω τις ορδές των καθηγητών ν' απαγγέλουν ολόκληρες σελίδες βιβλίων, τις οποίες μετά θα πρέπει ν' αποστηθίσω και να γράψω για να πάρω ένα καλό βαθμό; Να το, αυτός ο βαθμός που θα με κατατάξει στους πετυχημένους και πολλά υποσχόμενους νέους! Αλήθεια, αυτό θα υποσχέθηκαν και στους γονείς μου, τότε που ήταν παιδιά και το πίστεψαν. Και να τους τώρα, με δύο καθρωμένα πτυχία πανεπιστημίου στον τοίχο, ένα διαζύγιο κι ένα απεργιακό επίδομα που δε φθάνει να καλύψει τη διατροφή. Κι ως μην ξεχάσουμε και τους ομηρικούς καβγάδες... Χαμογέλασε, όταν σκέφτηκε ότι βρήκε τελικά πού μπορούσε να ταιριάζει τον Όμηρο.

-Λοιπόν, αφού δεν έχεις τίποτα να πεις, θα σε αφήσω να επιστρέψεις στο μάθημά σου. Φυσικά, θα πρέπει να περάσεις πρώτα από το γραφείο του Συμβούλου, για να συζητήσετε περισσότερο το θέμα και θα πάρεις απουσία από τα μαθήματα που λείπεις. Όμως, οφείλεις να ξέρεις πως αν επαναλάβεις τέτοιου είδους συμπεριφορές στο μέλλον, θ' αναγκαστώ να σε αποβάλω από το σχολείο. Κι αυτό για το καλό σου...

Να το πάλι, για το καλό μου! Όπως, όταν οι γονείς μου τσακώνονται μπροστά μου για το ποιος ενδιαφέρεται περισσότερο για το καλό μου...

Βγήκε από το γραφείο, κλείνοντας την πόρτα πίσω του. Πήρε μια βαθιά ανάσα, άφησε το μαλλί να πέσει και πάλι στο πρόσωπο του, σκεπάζοντας τα μάτια του και κτύπησε την πόρτα του Συμβούλου. Δεν άκουσε τίποτα κι έσπρωξε την πόρτα.

Δε βρήκε κανέναν ή... τουλάχιστον κανέναν που να μοιάζει με Σύμβουλο. Μπροστά του ήταν ένας νεαρός, ψηλός άντρας με μακρύ μαλλί. Φορούσε ξεβαμμένο τζιν κι ακουστικά στ' αυτιά, προφανώς για να μην ακούγεται η μουσική που έπαιζε από τον υπολογιστή. Εκείνο όμως που του άρεσε ήταν η φανέλα που φορούσε. Ήταν μαύρη κι έγραφε με άσπρα γράμματα: «Αν τα λάθη διδάσκουν, τότε έχω καταπληκτική μόρφωση».

-Σου αρέσει;, του είπε βλέποντας το βλέμμα του. Είδα τα λόγια γραμμένα σ' ένα τοίχο, μου άρεσαν και τα τύπωσα. Δεν μπορείς να φανταστείς πόση σοφία κρύβουν οι καθημερινοί άνθρωποι μέσα τους. Αυτό που χρειάζεται είναι μόνο ένας άσπρος τοίχος... Σταμάτησε και για λίγο φάνηκε να χάνεται στις σκέψεις του. Σου αρέσει η μουσική;

Λοιπόν, περιμένει να απαντήσω και με κοιτάζει. Δε βλέπει το μαλλί πεσμένο στο πρόσωπό μου, το χαμηλωμένο βλέμμα, τη μαύρη φανέλα που φορώ...

-Ναι, μου αρέσει η ροκ μουσική. Αυτό το τελευταίο το είπε έτσι απλά για να τον προκαλέσει, γιατί το μόνο που άκουγε ήταν τα Boys Bands: One Direction, Big Time Rush..., όλα τα νεανικά συγκροτήματα που αρέσουν στις συμμαθήτριάς του και ειδικά στη Γεωργία... Τέσσερα χρόνια μαζί συμμαθητές, Δημοτικό, Γυμνάσιο και δεν κατάφερε να της πει μια κουβέντα.

Του έδωσε τ' ακουστικά κι αμέσως τα φόρεσε. Η αγριάδα και συνάμα η ομορφιά των στίχων και της μουσικής αμέσως τον κατέκλυσαν.

-Είναι η Αδρεναλίνη από τα Ξύλινα Σπαθιά, του τσίριξε στ' αυτιά, για ν' ακουστεί.

Μαύρη κατάρα, ανία, βαρεμάρα..., η μέρα σβήνει..., Αθήνα είσαι καμίνι..., ώσπου να φέξει να δούμε ποιος θ' αντέξει...

-Αν και οι περισσότεροι νέοι της ηλικίας σου ακούν μόνο αγγλικά συγκροτήματα, υπάρχουν και πάρα πολύ καλά ελληνικά, του είπε βγάζοντάς του τα ακουστικά. Και να 'μαι που κόλλησα και δεν μπορώ να γράψω ένα στίχο. Ολόκληρη εβδομάδα παλεύω να τελειώσω ένα τραγούδι, αλλά έχει πραγματικά σταματήσει το μυαλό μου να δουλεύει. Λοιπόν, τι πρέπει να κάνω μ' εσένα;

Τον κοίταξε αποσβολωμένος. Πρώτα του 'κλεισε τη μουσική και τώρα τον ρωτά τι να κάνει; Τι σόι Σύμβουλος ή τουλάχιστον ενήλικας είναι;

-Λοιπόν, επειδή θα περνάμε πολλές ώρες μαζί, τουλάχιστον μια περίοδο κάθε εβδομάδα για τους επόμενους δύο μήνες, υπόσχομαι να λέω στη Διευθύντρια το πόσο βελτιώνεσαι κάθε εβδομάδα, αν με βοηθήσεις να τελειώσω αυτό το τραγούδι. Λέγοντας αυτά, του πέταξε αδιάφορα ένα μπλοκ σημειώσεων.

Ένωσε και πάλι το θυμό να βράζει μέσα του. Πήρε το μπλοκ στα χέρια του. Η πρώτη του σκέψη ήταν να το σχίσει ή να του το πετάξει στα μούτρα. Κάτι όμως τον σταμάτησε. Πάνω στο μπλοκ έγραφε. ΜΙΣΩ... Πραγματικά ένιωθε πως μισούσε. Πήρε την πένα και με οργισμένο χέρι έγραψε:

ΜΙΣΩ ΟΤΑΝ Η ΖΩΗ ΜΕ ΠΡΟΣΠΕΡΝΑ ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΑ
ΜΙΣΩ ΟΤΑΝ ΜΟΥ ΤΗ ΦΕΡΝΕΤΕ ΠΙΣΩΠΛΑΤΑ
ΜΙΣΩ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΣΚΕΦΤΕΣΤΕ
ΟΛΟΙ ΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΜΕ ΚΟΙΤΑΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΜΕ ΒΛΕΠΕΤΕ

ΜΙΣΩ ΟΤΑΝ ΜΕ ΦΩΝΑΖΕΤΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ
ΜΙΣΩ ΟΤΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΕ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟ
ΜΙΣΩ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΤΗ ΣΙΩΠΗ
ΣΑΝ ΕΝΔΕΙΞΗ ΘΕΛΗΜΕΝΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

ΜΙΣΩ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΓΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ
ΜΙΣΩ ΟΤΑΝ ΠΙΑ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕ ΒΓΑΖΕΙ ΝΟΗΜΑ

Πέταξε το μπλοκ πάνω στο γραφείο κι έφυγε χωρίς να τον χαιρετήσει. Παράξενο, όσο θυμωμένος κι αν ένιωθε μαζί του, ένιωθε ταυτόχρονα σαν ένα βάρος να έφυγε από πάνω του.

Το ίδιο σκηνικό επαναλήφθηκε σε όλες τους τις συναντήσεις για ολόκληρο το μήνα. Το μόνο που άλλαζε ήταν το ρήμα πάνω στο μπλοκ σημειώσεων. ΦΟΒΑΜΑΙ..., ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ..., ΕΛΠΙΖΩ..., ΑΔΙΑΦΟΡΩ....

.....

-Λοιπόν παιδιά, είπε ο φιλόλογος, μπαίνοντας ένα πρωινό στην τάξη, σήμερα στο κομμάτι της μοντέρνας ποίησης, θ' ασχοληθούμε με τη δουλειά ενός νεαρού δημιουργού. Τίτλος του ποιήματος: ΜΙΣΩ. Το ποίημα που είναι μέρος της άτιτλης ακόμη ποιητικής του συλλογής, έχει μελοποιηθεί από τον Σύμβουλο του σχολείου μας, που θα έρθει εδώ, μαζί με τη Διευθύντρια για να μας το παρουσιάσει.

Εκείνη την ώρα ο Σύμβουλος, κρατώντας στο χέρι την κιθάρα του, μπήκε στην τάξη μαζί με τη Διευθύντρια. Όλοι οι συμμαθητές του άρχισαν να ζητωκραυγάζουν. Προαισθάνθηκε ότι κάτι παράξενο θα συμβεί και άρχισε να βουλιάζει στο κάθισμά του. Αν υπήρχε κάποιος εκείνη τη στιγμή να του πραγματοποιήσει μια ευχή, θα ήταν να μπορούσε να εξαφανιστεί.

Όταν ο Σύμβουλος ξεκίνησε να παίζει το τραγούδι δεν πίστευε στ' αυτιά του. Οι στίχοι του, όπως δονούνταν οι χορδές της ηλεκτρικής κιθάρας, έβγαιναν γεμάτοι ένταση και πάθος, ακριβώς όπως τους ένιωθε.

-Λοιπόν να σας παρουσιάσουμε και τον στιχουργό μας, είπε η Διευθύντρια. Τον νεαρό Κωνσταντίνο Δημητρίου, μαθητή της Α3.

Όλοι τον κοίταξαν ξαφνιασμένοι. Αυτός που, εκτός από τα μεμονωμένα βίαια ξεσπάσματά του, περνούσε απαρατήρητος, έκρυβε μέσα του τόση δύναμη, τόσο συναίσθημα;

- Ο Κωνσταντίνος, μας θύμισε κάτι που πολλοί από εμάς ξεχάσαμε. Η λογοτεχνία και η ποίηση δεν είναι κάτι ξεπερασμένο, που κρύβεται μέσα στα βιβλία. Ο λόγος είναι ανάγκη της ψυχής. Κάθε φορά που η ψυχή βασανίζεται, ψάχνει δρόμους για να εκφραστεί. Μπορεί η θεματολογία ν' αλλάζει. Οι ποιητές και οι λογοτέχνες της δικής μου γενιάς έγραφαν για τον πόλεμο, για τη φτώχεια, την ξενιτιά ή για τη δικτατορία. Εσείς, όπως μας έδειξε ο Κωνσταντίνος, έχετε άλλες ανησυχίες. Το μόνο που έχετε είναι να τις αφήσετε ν' ακουστούν. Πάνω στο τετράδιό σας, μέσα από τη σχολική μας εφημερίδα, μέσα από τη μουσική, το θέατρο, την τέχνη, το χορό... Σκεφτόμαστε μάλιστα να διοργανώσουμε στο σχολείο και μια βραδιά για ν' αναδείξετε τα δικά σας ταλέντα, τους δικούς σας δρόμους αναζήτησης...

Για πρώτη φορά, έκανε κάτι που δε συνήθιζε. Έσπρωξε τα μαλλιά από το πρόσωπό του και σήκωσε το βλέμμα. Το μέλλον, όποιο κι αν ήταν αυτό, δεν τον τρόμαζε. Είχε πλέον φωνή και μάλιστα, αν χρειαζόταν, μπορεί να την ένωνε με ένα amplifier και μια ηλεκτρική κιθάρα... Θα ζητούσε μάλιστα κι από τη Γεωργία να τραγουδήσει μαζί του..

Ιδανικός δάσκαλος! Μήπως τον έχει δει κανείς;

*Δε θαυμάζεις έναν δάσκαλο που λέει πως δύο και δύο κάνουν τέσσερα.
Τον θαυμάζεις όμως που διάλεξε αυτό το υπέροχο επάγγελμα!*

Αναμφίβολα, ο δάσκαλος διαδραματίζει πολλαπλό και πολυσήμαντο ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των μαθητών του, στην απόκτηση γνώσεων και γενικότερα στην ένταξη των νέων στην κοινωνία. Χαμένοι πολλές φορές στα αναλυτικά προγράμματα επιδίδονται σε μια άνευ προηγουμένου προσπάθεια για ολοκλήρωση της διδακτέας ύλης. Πώς νιώθουν όμως οι μαθητές γι' αυτό που είναι οι άμεσα εμπλεκόμενοι; Ποιος ο ρόλος του; Ποια χαρακτηριστικά πρέπει να έχει; Οι απαντήσεις των μαθητών είναι αφοπλιστικές.

Ο ρόλος του δασκάλου είναι πολύ σημαντικός για την πρόοδο του μαθητή στο σχολείο, αλλά και για τη συναισθηματική και ηθική του διάπλαση. Αν ο μαθητής συμπαθήσει τον δάσκαλο, τότε θ' αγαπήσει περισσότερο και το μάθημα που διδάσκει. Αν ο δάσκαλος έχει ψηλές προσδοκίες, σωστή παιδαγωγική κι επικοινωνία με τους μαθητές του, τότε αυτοί θα φτάσουν στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους. Θα πιστέψουν στον εαυτό τους και θα θέλουν να μαθαίνουν. Ο δάσκαλος θα πρέπει με αγάπη να θέτει όρια και συνέπειες, για να κατανοήσουν ποιες συμπεριφορές είναι κοινωνικά αποδεκτές, ούτως ώστε να μεταβούν πιο εύκολα και ψυχικά ανώδυνα στον κόσμο των ενηλίκων. Δυστυχώς, στις μέρες μας, ο ρόλος του δασκάλου έχει περιοριστεί στο να διδάσκει το αντικείμενό του κι όχι αξίες ζωής. Ο τεράστιος όγκος της διδακτέας ύλης που του έχουν φορτώσει, δεν του αφήνει χρόνο για να γεμίσει το μεγάλο κενό που έχουν αφήσει οι εργαζόμενοί μας γονείς. Γι' αυτό λυπάμαι..., γιατί θέλω να θυμάμαι έναν δάσκαλο κι όχι εμπορεύσιμες γνώσεις!

Μαρία Σιαμπή Α3

Ο ρόλος ενός δασκάλου στη συναισθηματική ανάπτυξη, τη μόρφωση των μαθητών καθώς και για την ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος είναι πολύ σημαντικός. Το σχολείο είναι μια μικρή κοινωνία όπου αντιμετωπίζεις διάφορες καταστάσεις στις οποίες ο δάσκαλος μπορεί να σε καθοδηγήσει. Αν ο δάσκαλος είναι καλός και σωστός, τότε θα έχεις τις βάσεις ώστε να αντιμετωπίσεις τις πολύπλοκες καταστάσεις της ενήλικης ζωής. Ένας άλλος σημαντικός ρόλος του δασκάλου είναι η μόρφωση και ο τρόπος μετάδοσης των απαραίτητων γνώσεων. Για παράδειγμα αν ο δάσκαλος δείχνει με τον τρόπο του ότι μπορείς να κάνεις και λάθος, τότε μπορείς να μάθεις καλύτερα απ' αυτόν, ενώ εάν σε «χτυπάει», όταν κάνεις λάθος, δημιουργείται ένα είδος τρομοκρατίας και η ψυχολογία του μαθητή δε βοηθά τη μόρφωση και τη συναισθηματική ανάπτυξή του.

Μαρία Πετράκη Α3

Ο ρόλος ενός δασκάλου είναι βαρόμετρο στη συναισθηματική ανάπτυξη και τη μόρφωση ενός μαθητή. Επιβάλλεται να αποτελεί πρότυπο ανθρώπου για τους μαθητές. Επίσης, θα πρέπει να είναι καλοσυνάτος, να στηρίζει τους μαθητές του και να τους βοηθά με την κατανόηση του μαθήματος. Σημαντικό είναι να υπάρχει αμεσότητα και καλή συνεργασία μεταξύ του δασκάλου και του μαθητή. Ο δάσκαλος να δημιουργεί ενδιαφέρον στην παράδοση του μαθήματος, να έχει μεταδοτικότητα και να επιβάλλεται με ήπιο τρόπο στους μαθητές χωρίς να φωνάζει.

Κλειώ Χατζημάρκου, Α3

Ο ιδανικός δάσκαλος είναι μια υποκειμενική έννοια. Εγώ πιστεύω ότι ο ιδανικός δάσκαλος πρέπει να έχει χιούμορ αλλά να μπορεί να συγκρατεί τους μαθητές του, χωρίς να είναι πολύ αυστηρός. Ο ιδανικός δάσκαλος δεν προσβάλλει τους μαθητές μέσω των αστειών του. Πρέπει να ξέρει τα προβλήματα των μαθητών του και να τους δείχνει κατανόηση.

Ιωάννης Κυριάκου Α4

Η προσωπικότητα και ο ρόλος του δασκάλου είναι δύο βαρυσήμαντοι παράγοντες για την ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος. Ένας δάσκαλος ήρεμος, ευχάριστος και υπομονετικός σίγουρα θα έχει θετική επίδραση στους μαθητές του. Οι μαθητές θα νιώθουν άνετα για να υποβάλλουν ερωτήσεις και να λύσουν πιθανές απορίες τους. Ένας δάσκαλος με αίσθηση του χιούμορ δίνει μια ευχάριστη νότα την ώρα του μαθήματος και οι μαθητές μπορούν να χτίσουν μία όμορφη σχέση μαζί του. Οφείλει να ξέρει τα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές του. Ακόμη, πρέπει να είναι δίκαιος με όλους τους

μαθητές του και να προσφέρει ίσες ευκαιρίες σε όλους για να μπορέσουν να αναδείξουν τις ικανότητές τους. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο θα κερδίσει τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη των μαθητών. Πιστεύω πως στη σημερινή εποχή ο ρόλος του δασκάλου είναι ο πιο δύσκολος, γιατί πρέπει να λαμβάνει πολλά πράγματα υπόψη του πριν μπει στην τάξη για μάθημα. Άρα πρέπει να διαθέτει μια ισορροπημένη προσωπικότητα για να μεταδώσει, όχι μόνο τις γνώσεις, αλλά και τις πραγματικές αξίες της ζωής στους μαθητές του.

Άννα Φυλακτού Α4

Αδιαμφισβήτητο, ένας δάσκαλος ή γενικότερα ένας παιδαγωγός, διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη ενός παιδιού-μαθητή και στην ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος. Κατά την άποψή μου, οι δάσκαλοι διαχωρίζονται σε δύο βασικές αλλά εντελώς αντίθετες κατηγορίες. Το ένα μέρος αποτελείται από δασκάλους που είναι πολύ αυστηροί, απρόσιτοι, μιλάνε συνεχώς με την απουσία κάποιου «μικρού διαλείμματος» και δημιουργούν αρνητική εντύπωση στους μαθητές. Αυτό αντικατοπτρίζεται στη συμπεριφορά των μαθητών με αποτέλεσμα να μην ακούν, να μη συγκεντρώνονται και να περιμένουν με ανυπομονησία να χτυπήσει το κουδούνι. Τώρα, το δεύτερο μέρος αποτελείται από τους φιλικούς, προσιτούς και συγκρατημένους, οι οποίοι καταβάλουν μεγάλη προσπάθεια, ώστε να παραδίδουν ένα μάθημα πιο κατανοητό προς τα παιδιά, όμως ταυτόχρονα και πιο δημιουργικό. Επίσης, επιτρέπουν στο να γίνει μια μικρή, σχετική, χιουμοριστική παρέμβαση αλλά και πάλι θα επικρατεί τάξη και όχι αταξία. Με αυτόν τον τρόπο οι μαθητές μαθαίνουν χωρίς πίεση και ασφυξία αλλά με ευχάριστο τρόπο.

Νάγια Χριστοδούλου Α3

Η προσωπικότητα και ο ρόλος του δασκάλου έχει πολλή σημασία στην ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος. Το πιστεύω αυτό, γιατί όταν ένας δάσκαλος είναι αυστηρός και αυταρχικός, οι μαθητές τον φοβούνται, δε θέλουν να κάνουν μάθημα και παράλληλα δε συμμετέχουν σε αυτό, γιατί τρέμουν στην ιδέα να κάνουν ένα μικρό λαθάκι. Έτσι, το μάθημα δεν κυλάει ομαλά, όμορφα και δημιουργικά. Αντιθέτως, όταν ο δάσκαλος είναι ευγενικός, βοηθητικός, ευχάριστος και θυμώνει όταν πρέπει, τότε το μάθημα αλλάζει τελείως μορφή. Γίνεται ευχάριστο και οι μαθητές περνούν ωραία και εμπλουτίζουν τις γνώσεις τους. Οι δάσκαλοι καθορίζουν την ποιότητα του μαθήματος.

Γεωργία Θεοδούλου Α4

Η προσωπικότητα και ο ρόλος του δασκάλου στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και της ομαλής διεξαγωγής του μαθήματος παίζει σημαντικό ρόλο. Ένας δάσκαλος με βάση τα δικά μου κριτήρια πρέπει να διδάσκει το μάθημά του ευχάριστα αλλά όχι πιο πολύ από το όριο, να δίνει την ευκαιρία σε όλους τους μαθητές να συμμετέχουν και να κάνουν απορίες. Ο δάσκαλος πρέπει να είναι αυστηρός όταν πρέπει και να επικοινωνεί με τον μαθητή όταν τον απασχολεί κάτι. Πρέπει να είναι οικείος με τους μαθητές και να χρησιμοποιεί διάφορους τρόπους διδασκαλίας για να γίνει πιο ευχάριστο και αποδοτικό το μάθημα.

Παρασκευή Καταλάνου Α4

Δεν ξεχνώ

Τότε που όλα έγιναν, δεν ήμουν γεννημένος
ακούω όσα έχουν να μου πουν, πολύ συγκινημένος.

Γονείς, παππούδες και γνωστοί, είν' όλοι πονεμένοι
που χάσανε τα σπίτια τους και νιώθουν προδομένοι.

Όλοι έχουν κάτι να μας πουν, για σπίτια, μέρη, τόπους,
για όλα όσα ζήσανε και για καλούς ανθρώπους.

Όταν οι βόμβες έσκαγαν δίπλα τους σαν χαλάζι,
οι στρατιώτες πάλευαν, χωρίς να τους τρομάζει.

Ψάχνουμε αγνοούμενους, κάπου πρέπει να ζούνε,
οι Τούρκοι όμως δε μιλούν κι όλο μας αγνοούνε.

Σαράντα χρόνια πέρασαν, απ' τη μεγάλη μπόρα,
παλεύοντας για επιστροφή μέχρι να 'ρθει η ώρα.

Η ώρα της επιστροφής, στα πάτρια εδάφη,
θα έρθει κάποτε για μας και σ' όλο μας το συνάφι.

Χώματα της πατρίδας μας που 'στε ευλογημένα
σύντομα η μέρα θε να 'ρθει που θα 'στε λευτερωμένα.

Το σύνθημά μας «ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ», έγραψε ιστορία,
πάντα θα το φωνάζουμε με πάθος και manía.

Θεόδουλος Παρπούνας Β1

Η Διευθύντρια του Γυμνασίου μας κ. Ελένη Χριστοφίδου – πρόσφυγας από την Αμμόχωστο – δίνει το δικό της στίγμα για το συναισθηματικό της δέσιμο με την κατεχόμενη γη μας ...

Μετρούμε ήδη σαράντα χρόνια εισβολής και κατοχής της μαρτυρικής νήσου μας, τέσσερις πικρές μαύρες δεκαετίες. Η μεγάλη λαβωματιά στο σώμα του Πενταδάκτυλου δεν έχει ακόμη επουλωθεί, οι πρόσφυγες δε γύρισαν στις εστίες τους και ο τουρκικός στρατός εξακολουθεί να μοιράζει το νησί μας στα δυο.

Παρά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων, η τελική λύση του κυπριακού προβλήματος βρίσκεται ακόμη μακριά. Η αγωνία για το μέλλον και των δύο κοινοτήτων δεν έχει τερματιστεί και σε μιά τους ελληνοκύπριους με το προσκύνημα – επίσκεψη στα πατρογονικά μας εδάφη, έχει φουντώσει η επιθυμία της επιστροφής. ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ γιατί «η μνήμη όπου και να την αγγίξεις πονεί» και η διατήρηση της ιστορικής μνήμης συνιστά μέγιστο καθήκον και υποχρέωση. Εδώ και δέκα χρόνια είμαστε ενταγμένοι στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μόνιμο αίτημά μας, παραμένει η λύτρωση και η δικαίωση. Διεκδικούμε την ελευθερία μας με πείσμα και με πίστη σε κάτι πιο φωτεινό. Για τη δικαιοσύνη ζούμε, γι' αυτήν αγωνιζόμαστε και για το φάσμα των οραμάτων μας. ΑΥΤΗ πρέπει ν' αποτελεί τη θεμελιακή μας υπόσταση. Είμαστε λαός με παρελθόν, πολιτισμό, ιστορία, ηρωικές ακροβασίες και εξάρσεις και γι' αυτό απαιτούμε την άρση της αδικίας και την επικράτηση της δικαιοσύνης. Δεν τη ζητιανεύουμε, την αξιώνουμε γιατί τη δικαιούμαστε.

Γεννήθηκα στην ιστορική Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου όπου και μεγάλωσα μέχρι τα δεκαεφτά μου χρόνια με πατέρα Κύπριο (το σπίτι μου στην Αμμόχωστο με καρτερεί και με προσμένει ακόμη) και μητέρα από την ελληνική τότε Ίμβρο κι αυτές οι αλησμόνητες ΠΑΤΡΙΔΕΣ μου καθόρισαν το στίγμα και την ταυτότητά μου και με μπόλιασαν με τους χυμούς, τα νερά και τους ανθούς τους.

Ακολουθεί απόσπασμα από βιοματική μου σύνθεση σε πεζούς ρυθμούς και που συντέθηκε σε στιγμές έκρηξης νοσταλγικής:

Γραφή οδύνης, μνήμης και ελπίδας

Θέλω να ζήσω ξανά σε μια πόλη κοντά στη θάλασσα. Θέλω να ζήσω ξανά στην Αλεξάνδρεια (τη γενέτειρα) και στην Αμμόχωστο (τη δεύτερη γλυκιά πατρίδα).

Κάποτε, λόγω ειδικών συνθηκών- όπως λέει κι ο Καβάφης, τις αποχαιρέτησα, μου έφυγαν και τις έχασα.

ΠΑΤΡΙΔΕΣ ΜΟΥ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ

Τώρα στη μεσή μου ηλικία

θέλω να ζω κοντά τους,

να τις περπατώ

να τις αφουγκράζομαι ...

Θέλω να ζήσω ξανά στην αρχόντισσα την Αλεξάνδρεια των Πτολεμαίων και να αναβέσω τα κύτταρά μου περπατώντας στην ανεξάντλητη προκουμαία της. Θέλω να ξαναβέσω τα σκαλιά του λατρεμένου μου Αβερύφειου Γυμνασίου και να ξαναζήσω έστω για λίγο νοερά την αίγλη και τη δόξα του, όμορφες μαθητικές εξάρσεις - μνήμες γλυκές μα όχι ξαστοχισμένες- θέλω όμως και να ζήσω στην πόλη της Αμμόχωστος με δρόμους και στενά, με σπίτια, με κήπους και το αγαπημένο μου παρεκκλησί της Αγίας Αικατερίνης που με γαλήνευε σε ώρες ατμοσφαιρικού εσπερινού – σε μια πόλη τόσο μικρή που να μπορείς να την περπατήσεις σε μια ώρα και να την κάνεις φυλαχτό στο λαιμό.

Αναζητώ το πέτρινο πεζούλι στην αυλή μου, στον κήπο μου, αναζητώ πεφιλημένα πρόσωπα, την καλοφωνάρισσα μανούλα να γλυκοψιθυρίζει νοσταλγικούς σκοπούς τρυγώντας ανθούς και μυριστικά για τα φαγητά της και τον πατέρα με δυο αυλακίες στο μέτωπό του να πίνει τον καφέ του κι ύστερα ο περίπατος μαζί του μέχρι το γαλάζιο περίπτερο στο Ακταίο ν' αγναντεύουμε τους ιριδισμούς και τα παιγνίδια του ήλιου με τη θάλασσα κι ύστερα ... κι ύστερα ... μα δεν υπάρχει ύστερα · Στην πόλη μου και τα καλντερίμια της νεκρώθηκε ο χρόνος! Νεκρή πολιτεία πια, πόλη – φάντασμα θέλουν να τη λεν, μα εγώ τη λέω ΑΓΑΠΗ και ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΑ ΜΝΗΜΗ!

Θέλω να ξανακρίσω τα λιμάνια των πόλεών μου! Μεγάλα-μικρά δεν έχει σημασία... πόση αλμύρα Θεέ μου, πόση σιωπή, πόσο φως, πόσο γαλάζιο! Θέλω μια μικρή ή μια μεγάλη πόλη; Θέλω απλά να ξαναζήσω στις δικές μου πόλεις - τις πόλεις της ΜΝΗΜΗΣ – να μετρώ τ' αστέρια μέρα και νύχτα, να μουσκεύω τα πόδια μου στα νερά τους, να ονειρεύομαι μ' ανοιχτά τα μάτια σαν θέλω, ό,τι θέλω και να ναι ο ζέφυρος της Αμμόχωστος η μουσική μου και ο φάρος της Αλεξάνδρειας που αναβόσβηνε ο καθοδηγητής μου! Θέλω να ξαναζήσω σ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ και ΑΜΜΟΧΩΣΤΟ για να ναι όλα, μα όλα ξεκάθαρα: **πατρίδα, σπίτι, φως, αξίες, αυθεντική ανατολή και δύση του ήλιου!**

Διήγημα για την πράσινη γραμμή της Κύπρου

Η νύχτα έπεφτε και το σκοτάδι άρχισε να σκεπάζει την περιοχή. Το αμυδρό φως του ήλιου, που άφηνε τα σκήπτρα του για να δύσει, προσπαθούσε μάταια να φωτίσει τα ερείπια και τα μισογκρεμισμένα σπίτια της πράσινης γραμμής. Όλα εκεί θύμιζαν πόνο, οδύνη και ξύπνησαν μνήμες του παλαιότερου ξεριζωμού. Όλα φώναζαν την αποφράδα εκείνη μέρα που η τουρκική μπότα πάτησε την πατρίδα του, πήρε το σπίτι του. Και εκείνη η γραμμή, την οποία τώρα αγνάντευε από το άλλο μισό μέρος της Κύπρου, έμεινε να του θυμίζει όλα όσα έκλεισε πίσω από εκείνα τα συρματοπλέγματα: τις μνήμες του, τις θύμψεις, την περιουσία του, την ευτυχία του.

Αυτά συλλογιζόταν όταν πήρε τη μεγάλη απόφαση: να πατήσει στην απέναντι όχθη, να αναπνεύσει για λίγο λεύτερο αέρα, να πάρει μια φούχτα γης, να τη σφίξει στα πονεμένα του στήθη και να νιώσει τη χαρά της πατρογονικής ζεστασιάς. Για λίγο θα ήταν, θα τρύπωνε πίσω από τα συρματοπλέγματα, θα τα πηδούσε, θα τους ξέφευγε. Και μετά θα επέστρεφε. Ήθελε να νιώσει λίγο άνθρωπος, πριν σφαλίσει τα μάτια του, έπρεπε να ξεπετάξει από πάνω του όσα τον βάραιναν, να νιώσει τη χαρά της παλικαριάς, την τόλμη, τη διεκδίκηση όσων του ανήκουν. Έτσι και έκανε. Το βράδυ, όταν η πόλη κοιμόταν, όταν ακόμη και οι φρουροί της γραμμής είχαν αρχίσει να σφαλούν τα μάτια από τον κάματο της μέρας, πήρε τη μεγάλη απόφαση: κρύφτηκε πίσω από τη στρατιωτική πόλη και κρυφά τρύπωσε στην πράσινη γραμμή. Ο άλλος δεν έλεγε να σφαλίσει τα μάτια εκείνο το βράδυ. Στριφογυρνούσε στη σκοπιά σαν μανιασμένος και σκεφτόταν όλα όσα άφησε πίσω του, στη χώρα του για να έρθει σε τούτο το νησί και να φυλάει τη γη που οι πρόγονοι του κατέκτησαν με τη δύναμη των όπλων. Λίγο πιο πέρα από την πράσινη γραμμή φύλαγε το δικό του μέρος νευρικά και κάθε τόσο ξεπετιόταν ανάστατος και θυμόταν τη μάνα, τη γυναίκα και τα παιδιά του. Και όταν τον είδε να ξετρυπώνει από την πράσινη γραμμή σαν φίδι που ελίσσεται προσπαθώντας να πλησιάσει πονηρά προς το θήραμα του θόλωσε. Άρπαξε το περιστροφικό από τη στρατιωτική ζώνη, σήκωσε το όπλο, έστρεψε την κάννη προς το μέρος του πρώτου και πυροβόλησε. Δεν ήξερε γιατί το έκανε. Είχε μάθει να μισεί την ιδέα του εχθρού, του είχαν τοποθετήσει ένα μηχανάκι στο μυαλό, που του φούντωνε αισθήματα μίσους και απέχθειας προς τον άλλο. Ο πρώτος, σωριάστηκε στο έδαφος και το πρόσωπό του ήταν πνιγμένο στο αίμα. Ο άλλος έσκυψε, γονάτισε στο χώμα και κοίταξε το πρόσωπό του. Τότε ήταν που κάτι άστραψε μέσα του, σαν αστραπή, σαν θεϊκό φως που σκίζει το σκοτεινό ουρανό. Κάτι ένιωθε, ένα μικρό σκίρτημα, η καρδιά του άρχισε να πάλλεται σε πιο έντονους ρυθμούς. Είναι κι αυτός άνθρωπος. Έχει κι αυτός μια μάνα να προσεύχεται τις νύχτες γι' αυτόν, μια αγαπημένη γυναίκα ν' αναμένει να του δώσει όλη την αγάπη του κόσμου, παιδιά που λαχταρούν τη στοργική του αγκαλιά. Και αυτός τον σκότωσε. Κάτι σαν χαμόγελο διακρινόταν στο πρόσωπο του πρώτου. Τι να ήθελε άραγε και πέρασε αυτή την καταραμένη γραμμή; Αυτή τη γραμμή που χωρίζει σύνορα, ψυχές, ανθρώπους, συναισθήματα; Που διαχωρίζει το εμείς από το εσείς; Που μας καταντά φονιάδες; Εμιάς που το μόνο που περιμένουμε ήταν ένα πιάτο ζεστό φαγητό στο οικογενειακό τραπέζι; Έσκυψε και σκέπασε με τα χέρια το πρόσωπό του. Συγχώρα με αδελφέ μου, δεν ήθελα να σε σκοτώσω, με έμαθαν να σε μισώ, όμως ... όμως εγώ δεν ήξερα, τώρα ξέρω... Πάρε τη δική μου ζωή, όμως άνοιξε τα σφαλισμένα σου μάτια, πρέπει να ζήσεις για να ζήσω κι εγώ. Εκείνη η νύχτα ήταν σημαδιακή για τον Τούρκο στρατιώτη. Μόλις είχε δει το νόημα της ζωής: ότι όλοι είναι άνθρωποι ανεξαρτήτως πολιτικών σκοπιμοτήτων και ότι ο πόλεμος διαβρώνει και εξαχρειώνει τον άνθρωπο. Η ζωή του στρατιώτη μόλις είχε τελειώσει με την αφαίρεση της ζωής του άμοιρου πατριώτη.

Κυριάκος Σοφοκλέους Γ2

Το διήγημα βραβεύτηκε στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης - Διηγήματος για παιδιά και Εφήβους της ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ που ιδρύθηκε το 1930. Η βράβευση του μαθητή έγινε στην Αθήνα στις 21/3/2014 στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ημέρας Ποίησης.

Ξεχάσαμε!

«Δεν ξεχνώ»

Κι όμως,

Έχουμε ήδη ξεχάσει!

Η γη αυτή δεν είναι πια δική μας.

Οι γενιές που την αγάπησαν,

τα άτομα που την έζησαν, γερνούν

και σιγά σιγά χάνονται.

Οι υπόλοιποι;

Κοροϊδευόμε τους εαυτούς μας,

παπαγαλίζουμε συνθήματα,

Αλλά ΣΥΝΗΘΙΣΑΜΕ!

Γυρεύουμε λύση,

Από την στιγμή που το πρόβλημα

Έπαψε να υπάρχει!

Ξεχάστηκε...

Άντρεα Πασιάδου Γ3

Χωρίς πατρίδα

Πού να γυρνώ χωρίς ελπίδα

στο δρόμο άγνωστη, δίχως πυξίδα;

Χωρίς ρίζα, κορμό και φύλλα

μέσα στου άπειρου τη μαύρη ανατριχίλα.

Δίχως δικής μου γης, σπιτιού φροντίδα

άστοχα κι άσκοπα γυροφέρνοντας, χωρίς πατρίδα.

Ελένη Προύντζου Γ3

Βραβεύτηκε για την άριστη επίδοση της (20) στα γραπτά της στα μαθήματα των Νέων Ελληνικών και Θρησκευτικών κατά την Α' και Β' τάξη.

40 χρόνια κατοχής Διδάσκοντας τον στόχο «Δεν Ξεχνώ»

Γραφικοί και ονειροπόλοι εκπαιδευτικοί ή μήπως αφανείς ήρωες και αγωνιστές; Η διδασκαλία του στόχου «Δεν ξεχνώ κι αγωνίζομαι» με τη ματιά εκπαιδευτικών με μακρόχρονη πείρα που ανέλωσαν τη ζωή και την ψυχή τους υπηρετώντας το όνειρο: πώς να κρατηθεί άσβηστη η μνήμη μέχρι να 'ρθει εκείνη η ώρα... Μια εκ βαθέων εξομολόγηση – συνέντευξη από τις τρεις φιλόλογους Β.Δ του σχολείου μας, την κυρία Αγάθη Βασιλείου βοηθό Διευθύντρια Α', την κυρία Ελένη Μούντη Β.Δ και την κυρία Μαρία Μαλακτού Β.Δ.

Οι πιο πάνω κλήθηκαν να απαντήσουν στις εξής ερωτήσεις:

Είστε πρόσφυγες; Αν όχι, ποια υπήρξε η σχέση σας με τα κατεχόμενα;

κ. Βασιλείου: Ναι είμαι πρόσφυγας από την όμορφη Κατωκοπιά της επαρχίας Μόρφου.
κ. Μούντη: Δεν είμαι πρόσφυγας αλλά κατάγομαι από μια ακριτική περιοχή της Λευκωσίας. Τα σπίτια μας είναι στα όρια της Πράσινης Γραμμής και η γη μας κατεχόμενη. Από μικρά παιδιά ο πατέρας μας πήγαινε σχεδόν καθημερινά τα καλοκαίρια στην Κερύνεια.
κ. Μαρία Μαλακτού: Ναι είμαι πρόσφυγας και κατάγομαι από τη Μόρφου.

Πόσο επηρέασε τη ζωή σας η κατοχή; Τι θυμάστε πιο έντονα;

κ. Βασιλείου: Κάθε φορά που αναφέρομαι στην κατεχόμενη γη μας, αισθήματα συγκίνησης, νοσταλγίας, αλλά και πόνου κυριεύουν την ψυχή μου. Νιώθω να μοιράζομαι στα δύο όπως και η μικρή μας πατρίδα. Ψάχνω τα κομμάτια της νιότης μου στο κατεχόμενο χωριό μου την όμορφη Κατωκοπιά. Αναπολώ τις χαρές των παιδικών μου χρόνων στο πατρικό μου σπίτι και στις όμορφες οικογενειακές μας συγκεντρώσεις όπου αναβίωναμε τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας, νοσταλγώ τα όμορφα μαθητικά μου χρόνια στο Δημοτικό σχολείο του χωριού μου και στο Ελληνικό Γυμνάσιο Μόρφου, απ' όπου αποφοίτησα ένα χρόνο πριν την τουρκική εισβολή.

Ο ξεριζωμός μας από την πατρική μας γη και η προσφυγοποίηση μέσα στην ίδια μας την πατρίδα επηρέασε κι εξακολουθεί να επηρεάζει τη ζωή μας. Οι οικογενειάρχες με τις πολλαπλές ανάγκες της οικογένειάς τους, οι νέοι άνθρωποι, οι φοιτητές όπως ήμουν εγώ με τις σπουδές και τα όνειρά τους, οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι που έχασαν τις δουλειές τους, επηρεάστηκαν όλοι, αφού ο πόλεμος έφερε τα πάνω κάτω. Δεν έχουμε επηρεαστεί μόνο σε υλικό, εργασιακό και οικογενειακό επίπεδο, αλλά και σε ψυχολογικό. Δε θα ξεχάσω ποτέ μου τον πόνο και την οδύνη που είδα ζωγραφισμένα στο πρόσωπο του πατέρα μου, όταν στις 15 Αυγούστου, η ώρα 6:30 μ.μ. ... κλείδωσε την εξώπορτα του σπιτιού μας και πήρε μαζί του το κλειδί. Αυτή η εικόνα με όλα όσα σημαίνει θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένη στο μυαλό και στην ψυχή μου.

κ. Μούντη: Θυμάμαι πολλές οικογένειες προσφύγων που προσπάθησαν να βρουν μια προσωρινή στέγη στην προσφυγιά. Γυναίκόπαιδα, χωρίς τους συζύγους τους να μένουν σε άδεια μαγαζιά, μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες χωρίς ρούχα, χωρίς οικιακά σκεύη, τίποτα. Καθημερινά πρόσφυγες πήγαιναν στα γραφεία του Ερυθρού Σταυρού για να εξασφαλίσουν ρούχα, τρόφιμα, γάλα για τα μικρά παιδιά κ.τλ.

κ. Μαλακτού: Ζούσα εκεί μέχρι το 1974. Πήγα δημοτικό και γυμνάσιο αλλά δεν τελείωσα εκεί το γυμνάσιο. Λόγω της Τουρκικής εισβολής φύγαμε τον Αύγουστο του 1974.

Διδάσκετε πολλά χρόνια μέσα από τη διδακτέα ύλη και όχι μόνο τον στόχο «Δεν Ξεχνώ». Πόσο πιστεύετε ότι αυτή σας προσπάθεια και αγωνία να κρατήσετε άσβηστη τη φλόγα της επιστροφής σας επηρέασε ως άνθρωπο;

κ. Βασιλείου: Μέσα από τα διάφορα γνωστικά αντικείμενα και τη διδακτέα ύλη, αλλά και μέσα από διάφορες εργασίες, μεγάλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις, φωτογραφίες, αφηγήσεις και ζωντανές μαρτυρίες από πρόσφυγες κι εγκλωβισμένους είχα πάντοτε στόχο τα παιδιά να γνωρίσουν και τέλος ν' αγαπήσουν τα μέρη όπου γεννήθηκαν, έζησαν κι έδρασαν οι γονείς και οι παππούδες τους, γιατί πιστεύω πως μόνο όταν τα παιδιά και η νεότερη γενιά γενικά, γνωρίσει θα μπορέσει ν' αγαπήσει τα κατεχόμενα μας μέρη και να αγωνιστεί, να διεκδικήσει.

κ. Μούντη: Κάθε φορά που αναφέρομαι στην κατεχόμενη γη μας νιώθω ανάμεικτα συναισθήματα. Αισθάνομαι έντονα τον πόθο για επιστροφή, την οργή για την αδικία που συντελείται στον τόπο μου, την απογοήτευση για τη δική μας στάση και την πίκρα, γιατί οι νεότερες γενιές δεν αισθάνονται το δεσμό που θα έπρεπε να είχαν με τις τουρκοκρατούμενες περιοχές. Γι' αυτό όποτε μου δίνεται η ευκαιρία, διηγούμαι τις δικές μου εμπειρίες άλλων της γενιάς μου, περιγράφω εικόνες που έχω στο μυαλό μου από τα μέρη εκείνα, τις εμπειρίες, τις αναμνήσεις, τα συναισθήματα.

κ. Μαλακτού: Η εισβολή, η κατοχή, η προσφυγοποίηση επηρέασε πάρα πολύ τη ζωή μου και πιστεύω όλων των προσφύγων.

Μήπως θεωρείτε πλέον ανέφικτη τη λύση παρά τις όποιες πολιτικές διαπραγματεύσεις;

Κα Βασιλείου: Πάντοτε προσδοκούμε περισσότερα και γίνονται λιγότερα. Σημασία έχει όμως η προσπάθεια να είναι πάντα συνεχής και πιστεύω πως έγιναν πολλά. Προσωπικά

αισθάνομαι ήσυχη με τη συνείδησή μου. Πιστεύω πως έπραξα το καθήκον μου ή τουλάχιστον προσπάθησα στον μέγιστο βαθμό. Θα συνεχίσω φυσικά να δίνω τον καλύτερό μου εαυτό για την επίτευξη του στόχου.

κ. Μαλακτού: Ανέφικτη λύση δεν πιστεύω ότι είναι. Κάποια λύση θα υπάρχει. Τώρα πόσο θα μας ικανοποιεί δεν το ξέρω. Πιστεύω όμως και τώρα ότι 40 χρόνια που έχει δημιουργηθεί αυτή η κατάσταση, είναι πολλά. Επίσης, επειδή πιστεύω πως η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία, δε θα αφήσουμε την ελπίδα να πεθάνει, διότι εάν πεθάνει η ελπίδα σημαίνει ότι και για μας σταματά πλέον η ζωή μας. Άρα, θέλω να πιστεύω, παρόλο ότι οι καταστάσεις είναι πολύ δύσκολες, θα υπάρξει λύση και κάποιοι θα επιστρέψουν πίσω.

Πιστεύετε πως ο στόχος έχει ξεφτίσει;

κ. Μαλακτού: Μπορεί φαινομενικά να φαίνεται πως ο στόχος έχει ξεφτίσει, διότι όπως σας είπα είναι πολλά τα χρόνια. Είναι 40 χρόνια, άλλαξε η γενιά. Ήρθατε εσείς που είστε πιο νέοι και δε ζήσατε τα γεγονότα, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που διατηρούν αυτή τη φλόγα της επιστροφής και πιστεύω μέσω αυτών των ανθρώπων, θα μεταλαμπαδευτεί και σ' εσάς, στις νέες γενιές ούτως ώστε κι εσείς να τον συνεχίσετε.

Πιστεύετε πως σήμερα τα νέα παιδιά πρόσφυγες ή μη είναι δύσκολο να αντιληφθούν τη σοβαρότητα της τουρκικής εισβολής;

κ. Βασιλείου: Σίγουρα είναι δύσκολο τα παιδιά να αντιληφθούν τη σοβαρότητα της τουρκικής εισβολής, γιατί όλα όσα άφησε πίσω της η τραγωδία αυτή, τα παιδιά δεν τα γνώρισαν και δεν μπορούν εύκολα να τα αντιληφθούν. Φυσικά όλο και κάτι βλέπουν, ακούν, αλλά να, τα τελευταία χρόνια ατόνησε η προσπάθεια για ενημέρωση και γενικά η ενασχόληση με το θέμα, ιδιαίτερα μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων, με αποτέλεσμα αυτό να αποβεί επιζήμιο. Φέτος, χαιρόμαι που έχει έρθει στην επιφάνεια ξανά ως στόχος της σχολικής χρονιάς το «Δεν ξεχνώ – διεκδικώ», γιατί σίγουρα τα παιδιά ενεργοποιούνται, γνιοάζονται, ψάχνουν κι ευαισθητοποιούνται.

κ. Μαλακτού: μου δίνει την εντύπωση πως ναι, διότι οι νέοι μας σήμερα και οι έφηβοι μεγάλωσαν σε κάποιες διαφορετικές συνθήκες απ' ότι εμείς, δεν έζησαν πόλεμο, δεν είδαν βίαιες καταστάσεις, δεν είδαν σκοτωμούς κτλ..... Δε σημαίνει ότι πρέπει να δεις σκοτωμένους για να καταλάβεις τις συνέπειες και τη φρίκη του πολέμου. Ίσως το γεγονός ότι κάποιοι δε βίωσαν κάποια γεγονότα, λένε «ε και τι έγινε;» Εμείς οι μεγαλύτεροι πρέπει να βοηθήσουμε, έτσι ώστε να μεταλαμπαδεύσουμε αυτόν τον πόθο για τα κατεχόμενα, τις ρίζες μας, να τους βοηθήσουμε να καταλάβουν ότι εκεί έζησαν οι πρόγονοι μας, τα ιερά, τα όσια μας. Οι νεκροί μας βρίσκονται εκεί, οι παππούδες μας, οι εκκλησιές μας, άρα, εάν δεν μπορέσουμε να το μεταδώσουμε σ' αυτή τη γενιά, σ' εσάς που δε ζήσατε τα γεγονότα και δεν τα βιώσατε, τότε πιστεύω ότι δε θα αντιληφθείτε την κατάσταση.

Τώρα που είστε αρκετά «κοντά» στην εκπόνηση της επαγγελματικής σας καριέρας αισθάνεστε ότι προσδοκούσατε πολλά και τελικά δεν έγινε τίποτα;

κ. Βασιλείου: Πάντοτε προσδοκούμε περισσότερα και γίνονται λιγότερα. Σημασία έχει όμως η προσπάθεια να είναι πάντα συνεχής και πιστεύω πως έγιναν πολλά.

κ. Μούντη: Ξεκίνησα να εργάζομαι στην εκπαίδευση, όταν στα τετράδια των μαθητών ήταν αναγραμμαμένο το σύνθημα «Δεν ξεχνώ». Με την πάροδο των χρόνων το σύνθημα αυτό σβήστηκε από τα τετράδια αλλά δυστυχώς και από τη μνήμη και την ψυχή των νεαρότερων. Ίσως, να έχουμε και εμείς οι εκπαιδευτικοί το μερίδιο της δικιάς μας ευθύνης. Αφεθήκαμε να μας παρασύρει η ύλη, οι εγκύκλιοι, οι στόχοι και ξεχάσαμε ή κάποιοι ήθελαν να ξεχάσουμε...

Ειρήνη Ηροδότου Α3, Ελένη Προύντζου Γ3, Μαρία Πετράκη Α3, Κλειώ Χατζημάρκου Α3

Το ποδόσφαιρο... από την άλλη πλευρά!

Το ποδόσφαιρο εκτός από τη μαγεία του από αγωνιστικής πλευράς, κρύβει πίσω του το χρήμα, αλλά και ατομικό συμφέρον. Αυτά όμως, δυστυχώς, έχουν καταστροφικές συνέπειες για το ποδόσφαιρο του τόπου, αφού απομακρύνει τον κόσμο από τα γήπεδα.

Τα τελευταία χρόνια το κυπριακό ποδόσφαιρο βυθίζεται λόγω πολλαπλών προβλημάτων, είτε διοικητικών είτε θεσμικών. Η μία ομάδα μετά την άλλη βγάζει τα προβλήματά της στη φόρα. Η Ανόρθωση, η οποία ήταν η πρώτη ομάδα που εκπροσώπησε τη μεγαλύτερη στους χρυσοφόρους ομίλους

του Champions League, από τη δόξα και τα πλούτη τώρα βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεωκοπίας. Ο ΑΠΟΕΛ, ο οποίος κατάφερε να φτάσει στα προημιτελικά της κορυφαίας διασυλλογικής διοργάνωσης, ανακοίνωσε έλλειμμα ύψους δύο εκατομμυρίων. Η Ομόνοια θέτει ως προϋπόθεση για να περάσει τα κριτήρια της ΟΥΕΦΑ την πώληση του οικοπέδου των Χαλεπιανών. Η ΑΕΛ δελεάστηκε από τα πολλά λεφτά και πώλησε τον πρώτο της σκόρερ και συνάμα πρώτο σκόρερ του πρωταθλήματος, μέχρι την 22η αγωνιστική. Η Αλκή συνεχίζει ακάθεκτη την πορεία της προς το βυθό του πρωταθλήματος. Σπάει το ένα αρνητικό ρεκόρ μετά το άλλο, αφού κάθε λίγο της αφαιρούνται βαθμοί, με αποτέλεσμα να βρίσκεται στο -35! Όλες οι ομάδες αναγκάστηκαν να μειώσουν τους προϋπολογισμούς. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί αδυνατούν να πληρώσουν τις ομάδες με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται τεράστια χρέη. Η ξενομανία κι ο παραγκωνισμός κύπριων ποδοσφαιριστών έχει άμεσο αντίκτυπο στην Εθνική Κύπρου, αφού υπάρχει έλλειψη ποιοτικών ποδοσφαιριστών που να κουβαλούν εμπειρίες.

Οι λύσεις των πολλών προβλημάτων που ταλανίζουν όλα ανεξαιρέτως τα κυπριακά σωματεία είναι μπροστά μας, αλλά κανείς δεν το καταλαβαίνει. Το μυαλό όλων φυσικά πηγαίνει στην αξιοποίηση των ακαδημιών μας. Τεράστιες υποδομές, πρωταθλήματα, ανταγωνισμός, σωστή εκπαίδευση και τα νεαρά ταλέντα υπάρχουν εκεί μόνο για το παρόν. Όπως παραδέχεται ο πρώην πρόεδρος της Ένωσης Παραλιμνίου, «Στην Κύπρο, έχουμε ακαδημίες απλά για να συντηρούμε τις ομάδες μας. Πρακτικά οι ακαδημίες δε λένε τίποτα στην Κύπρο. Τις έχουμε για άλλους λόγους», σαφής ένδειξη ότι οι ακαδημίες τυγχάνουν εκμετάλλευσης για να εισπράττουν τις επιχορηγήσεις. Επίσης, μια άλλη διέξοδος, κυρίως για τις μικρομεσαίες ομάδες, είναι η συγχώνευση των ομάδων, έτσι ώστε να μην υπάρχουν δύο αδύναμες ομάδες, αλλά μια δυνατή. Αυτό ίσως ακούγεται πρωτόγνωρο για τα κυπριακά δεδομένα, αλλά στην ανάγκη για επιβίωση θα υπάρξουν κι αυτά. Η αναδιάρθρωση του κυπριακού πρωταθλήματος, η οποία θα λάβει μέρος από τη νέα ποδοσφαιρική περίοδο, θα προσφέρει την αναζωογόνηση στα μικρά σωματεία τα οποία λόγω των οικονομικών προβλημάτων δεν καταφέρνουν να αντεπεξέλθουν στα μεγάλα σαλόνια.

Η οικονομία επηρέασε δυστυχώς πολύ το κυπριακό πρωτάθλημα. Μια καινούργια αρχή, χωρίς να επαναληφθούν τα λάθη των παλιών εμπλεκόμενων στο άθλημα, θα φέρει και πάλι την ποιότητα στο άθλημα. Ο κόσμος θα στρέψει και πάλι το βλέμμα του προς το ποδόσφαιρο και θα το επαναφέρει στη θέση που του αξίζει.

Όμηρος Τρυπάτσας Β2

Διακρίσεις Μαθητών σε Σχολικούς Αγώνες 2013-2014

Τα τελευταία χρόνια το σχολείο μας συνεχίζει να συμμετέχει και να διακρίνεται στον τομέα του αθλητισμού τόσο σε ομαδικό, όσο και σε ατομικό επίπεδο. Τα αποτελέσματα εξάλλου το αποδεικνύουν. Πιο κάτω αναγράφονται αναλυτικά οι διακρίσεις των μαθητών του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας σε σχολικούς αγώνες 2013-2014. Τη στιγμή της έκδοσης της εφημερίδας, η ομάδα καλαθοσφαιρας θηλέων έχει προκριθεί στους Παγκύπριους σχολικούς αγώνες και συνεχίζει την παράδοση των τελευταίων χρόνων. Τους ευχόμαστε ό,τι καλύτερο. Παγκύπριοι Αγώνες Δρόμου Ανωμάλου Εδάφους Πασιαρδής Χρίστος Γ5 – 7η Θέση

Παγκύπριοι Μαθητικοί Αγώνες (Κολύμβηση)

Ιακωβίδης Μάρκος Β4 – 2η Θέση (100m ελεύθερο)

Περιφερειακοί Αγώνες Δρόμου Ανωμάλου Εδάφους

3η Θέση στο Ομαδικό Θηλέων

5η Θέση (Ατομικό) – Πασιαρδής Χρίστος Γ5

Περιφερειακοί Αγώνες Στίβου Γυμνασίων

Αγόρια

Σταύρου Αλέξανδρος Γ4 – 4η Θέση (150m)

Λουκά Παναγιώτης Β6 – 2η Θέση (300m)

Παναγιώτου Θεόδωρος Γ4 – 4η Θέση (άλμα εις μήκος)

Μιχαηλίδης Κυριάκος Β1 – 4η Θέση (ύψος)

Κορίτσια

Αντωνίου Άννα-Μαρία Β3 – 4η Θέση (150m)

Ένας αειθαλής ποδοσφαιριστής

Ο Μαρίνος Σατοσιάς είναι επαγγελματίας ποδοσφαιριστής και αγωνίζεται στη θέση του μεσοαμυντικού. Αυτή τη στιγμή είναι ποδοσφαιριστής της ομάδας του ΑΠΟΕΛ της οποίας είναι και ο αρχηγός. Βρίσκεται στην ομάδα από το 1995, αλλά θέση βασικού πήρε την περίοδο 1999. Έχει καταφέρει να κατακτήσει 7 πρωταθλήματα, 6 Κύπελλα και 5 Ασπίδες της ΚΟΠ (Super Cup) ενώ αγωνίστηκε και στην κορυφαία διασυλλογική διοργάνωση, στους ομίλους του Champion League.

Σε ποια ηλικία άρχισες να παίζεις ποδόσφαιρο;

Σε ηλικία 8 ετών άρχισα να παίζω ποδόσφαιρο στην ακαδημία Απόλλων Λυμπίων.

Ποιος ήταν αυτός που σε ενέπνευσε να γίνεις ποδοσφαιριστής;

Ο πατέρας μου ήταν αυτός που μου έδειξε τα πρώτα βήματα στο ποδόσφαιρο και αυτός που με ώθησε να ασχοληθώ με το άθλημα.

Ποιον ποδοσφαιριστή θεωρούσες ως πρότυπο όταν ήσουν μικρός;

Ο Μαραντόνα ήταν το πρότυπό μου, γιατί μου άρεσε πολύ ο τρόπος που αγωνιζόταν.

Ποια ήταν η καλύτερη στιγμή στην καριέρα σου και ποια η χειρότερη;

Υπάρχουν πολλές στιγμές στην ποδοσφαιρική μου καριέρα που θα μου μείνουν αξέχαστες. Η καλύτερη όμως ήταν η συμμετοχή μου για πρώτη φορά στην πρώτη ομάδα του ΑΠΟΕΛ το 1995, ενάντια στην Αλκή και ήμουν 17 χρονών. Η χειρότερη μου στιγμή ήταν ο σοβαρός τραυματισμός μου πριν 5 χρόνια.

Ποιο θεωρείς ότι είναι το δυνατό σου σημείο;

Το δυνατό μου σημείο είναι το πάθος μου και η θέλησή μου να κερδίζω σε κάθε παιχνίδι και κάθε αντίπαλο.

Υπάρχει κάποια στιγμή από την ποδοσφαιρική σου καριέρα που θα ήθελες να ξεχάσεις;

Όλες οι στιγμές στην καριέρα μου είναι σημαντικές. Κάτι πήρα και από τις νίκες και από τις ήττες. Αυτό που θα ήθελα να ξεχάσω είναι ο σοβαρός τραυματισμός που είχα.

Αν γύριζες τον χρόνο πίσω, τι θα άλλαζες;

Αν γύριζα τον χρόνο πίσω, θα έκανα το μεγάλο βήμα στο εξωτερικό, να αγωνιστώ στις ευρωπαϊκές ομάδες από τις οποίες είχα προτάσεις.

Τι συμβουλή θα έδινες στους νέους ποδοσφαιριστές-αθλητές;

Επειδή το ποδόσφαιρο και γενικά ο αθλητισμός απαιτεί πολλές θυσίες, όπως πειθαρχία και υπακοή, είναι σημαντικό αυτό που κάνεις να το αγαπάς.

Όταν ολοκληρώσεις την ποδοσφαιρική σου καριέρα, με τι θα ήθελες να ασχοληθείς;

Θα ήθελα να ασχοληθώ επαγγελματικά με την προπονητική και να διδάξω σε νεαρούς ποδοσφαιριστές το άθλημα το οποίο γνωρίζω πολύ καλά και αγαπώ.

Τι συμβολίζει για σένα ο αριθμός 17;

Στην αρχή της καριέρας μου επέλεξα τον αριθμό 17 στη φανέλα μου, γιατί τότε ήμουν 17 ετών. Στην πορεία αγωνιζόμουν όλα τα χρόνια πάντα με τον ίδιο αριθμό, γιατί τον θεωρούσα σημαντικό. Ένας άλλος λόγος που επέλεξα τον αριθμό 17, είναι γιατί στις 17 Ιουλίου έχω την ονομαστική μου γιορτή.

Τι πρέπει να προσέχει ένας επαγγελματίας ποδοσφαιριστής;

Για να είναι ένας ποδοσφαιριστής σε καλή κατάσταση θα πρέπει να προσέχει τη διατροφή του. Σημαντικό επίσης είναι να μην καπνίζει και να μην ξενυχτά. Επιβάλλονται πολύωρες προπονήσεις και γενικά πειθαρχία.

Έλενα Σατοσιά Α2, Άντρεα Σάββα Α2

Ανάπηρη κοινωνία!!!

Πολλές φορές θεωρούμε ότι η κοινωνία μας βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα πολιτισμού κι ότι έχουμε κάνει τεράστια πρόοδο, όχι μόνο τεχνολογικά, αλλά και ηθικά. Κι όμως, αν κοιτάξει κάποιος το πώς συμπεριφερόμαστε οδικά και ιδιαίτερα σε θέματα σεβασμού των δικαιωμάτων των αναπήρων θα λέγαμε ότι είμαστε μια ανάπηρη κοινωνία με πλήρη έλλειψη σεβασμού προς τους λιγότερο τυχερούς συνανθρώπους μας.

Με μια μικρή βόλτα που κάναμε στους δρόμους της Λευκωσίας, διαπιστώσαμε ότι το 60% των αυτοκινήτων ήταν σταθμευμένα πάνω στα πεζοδρόμια, το 30% ήταν σταθμευμένα σε χώρους στάθμευσης για τους ανάπηρους και το 10% σταθμευμένα σε χώρους στάθμευσης. Πώς να περάσει από το πεζοδρόμιο κάποιος ανάπηρος;

Καθώς περπατούσαμε, είδαμε από μακριά ένα άτομο σε αναπηρικό καροτσάκι. Προσπαθούσε για ώρα με δυσκολία να περάσει το πεζοδρόμιο όπου ήταν σταθμευμένο ένα αυτοκίνητο κάποιου

ασυνείδητου οδηγού. Αισθήματα θλίψης κι οργής μας κατέκλυσαν. Συνάμα νιώσαμε κι ενοχές που δεν αντιδρούμε. Αναπάντητα ερωτήματα μάς κυριεύσαν. Ως πότε η νομοθεσία θα είναι τόσο ελαστική με τέτοιου είδους παραπτώματα; Πότε θα αποκτήσουμε ουσιαστική παιδεία που να τη χαρακτηρίζει ο σεβασμός και κυρίως ο αυτοσεβασμός; Αυτοσεβασμός, γιατί μας θίγει το επίπεδο πολιτισμού μας. Είναι καιρός να ληφθούν κάποια μέτρα που η μη τήρησή τους να έχει ως επιπτώσεις βαρύτερες ποινες.

Κλειώ Χατζημάρκου Α3
Μαρία Πετράκη Α3

ΣΙΓΗΣΕ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ...

Η ΕΡΤ, η Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση ήταν ένας σταθμός παγκόσμια αναγνωρισμένος. Ήταν αναγνωρισμένη σ' ολόκληρο το κόσμο. Ο απανταχού ελληνισμός ήταν δέκτης της ΕΡΤ, μα τώρα πια δυστυχώς όχι, χάθηκε έτσι, το μέσο που ένωνε τους ξενιτεμένους με την πατρίδα.

Η μαύρη μέρα ξημέρωσε την Τρίτη 10 Οκτώβριου του 2013 μια ημερομηνία που θα μένει χαραγμένη σ' ολόκληρο τον Ελληνισμό. Η ΕΡΤ στις 23.15 είχε ανακοινώσει τα κακά μαντάτα για το κλείσιμό της, εκείνη τη μέρα ήταν κατά την άποψή μου το μεγαλύτερο πολιτιστικό πραξικόπημα, φίμωσαν την φωνή του πολίτη. Έχουν χαθεί τα καθημερινά, τα πολιτιστικά, ψυχαγωγικά και το σημαντικότερο είναι ότι χάθηκε η επαφή του ξενιτεμένου με την πατρίδα του. Με το οριστικό της κλείσιμο οι εργαζόμενοι εκτίμησαν το κόστος μόνο από το λουκέτο που κυμαίνεται μεταξύ 300-500 εκατομμύρια ευρώ. Οι συνέπειες που δημιουργήθηκαν με το κλείσιμο της ΕΡΤ ήταν καταστροφικές για τους Έλληνες απόδημους και τους εργαζομένους που δούλευαν σ' αυτήν. Καθημερινά, η ΕΡΤ παρείχε στρατηγικού επιπέδου πληροφορίες που βοηθούσαν το υπουργείο άμυνας της χώρας και πολύ πιθανόν των γύρω περιοχών. Δυστυχώς όμως, τώρα η ΕΡΤ που έκλεισε, η στρατιωτική υπηρεσία αποστερείται απ' αυτές τις πληροφορίες. Ακόμα μια πολύ σημαντική αρνητική συνέπεια από το κλείσιμο της ΕΡΤ είναι το γεγονός ότι όλες σχεδόν οι παραμεθόριες περιοχές της Ελλάδας να μη λαμβάνουν κανένα τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό σήμα, με αποτέλεσμα να ενημερώνονται μόνο από τα ξένα Μ.Μ.Ε. Άρα καταλαβαίνετε ότι η επαφή και η επικοινωνία με κάθε ελληνικό στοιχείο είναι ανύπαρκτη, με όσες αρνητικές συνέπειες έχει αυτό. Επιπρόσθετα, υπήρξε απώλεια στον τομέα του πολιτισμού, αφού η ΕΡΤ πρόβαλλε προγράμματα πολιτιστικού περιεχομένου, όπως λαογραφικές εκπομπές, ιστορικά και θεατρικά ντοκυμαντέρ.

Ελένη Τομάζου Γ6

Φιλία εστί μία ψυχή εν δυσί σώμασιν ενοικουμένη.

Η φιλία είναι ένας δυνατός δεσμός μεταξύ των ανθρώπων, είναι ένας κρίκος που δένει τις καρδιές μας, είναι μια μεγάλη αρετή. Εμείς ως έφηβοι προτιμούμε να περνάμε περισσότερο χρόνο με τους φίλους μας, γ'αυτό τον λόγο πολλές φορές λέμε πως οι φίλοι είναι ό,τι πιο σημαντικό υπάρχει στη ζωή μας.

Η φιλία, μας βοηθά να «πετάξουμε» λίγο πιο μακριά απ' την οικογένειά μας, όσο αρμονικές κι αν είναι οι σχέσεις μας μ'αυτήν. Γ'αυτό οι εφηβικές παρέες μας, επηρεάζουν τη μέτεπείτα κοινωνική και συναισθηματική μας ανάπτυξη.

Η φιλία ήταν και είναι αδήριτη ανθρώπινη ανάγκη απ' τα αρχαία χρόνια. Οι φίλοι αποτελούν τον πλούτο της εφηβείας, γ'αυτό κι εμείς προσπαθούμε να βρούμε τους ιδανικούς. Για να μπορέσει όμως μια φιλία να αντέξει στον χρόνο είναι σημαντικό να στηρίζεται σε κάποιες βασικές αρχές. Αρχές όπως ο αλληλοσεβασμός, η αναγνώριση της διαφορετικότητάς του άλλου κι η αποδοχή του. Ο εγωισμός και η ζήλια δεν έχουν θέση σ' αυτήν.

Ο ρόλος της φιλίας κρίνεται πολύ σημαντικός, καθώς συμβάλλει στη διαμόρφωση της ταυτότητάς μας, συμβάλλει στην κοινωνικοποίηση και δημιουργεί σταθερότητα στη ζωή μας. Γενικά, ο ρόλος των συνομηλικών είναι ιδιαίτερα σημαντικός κατά την περίοδο της εφηβείας. Παράλληλα όμως, είναι καλό στη φάση αυτή της ζωής μας, να έχουμε μια αρμονική και σωστή σχέση και με τους γονείς μας οι οποίοι θα μας προστατέψουν από κακοτοπιές.

Φιλία μια λέξη ιερή. Τυχεροί όσοι έχουν τους φίλους τους που τους αγαπούν και τους εμπιστεύονται, που μοιράζονται χαρές και λύπες μαζί τους. Ακόμα πιο τυχεροί κι ευτυχισμένοι όσοι μπορούν να κρατούν για πάντα τέτοιες φιλίες.

Μαρίνα Πασχαλίδου Β5

Μην πατάτε την αγάπη

Στις 29 Νοεμβρίου 2013 πραγματοποιήθηκε στην Οδό Λήδρας εκδήλωση στην οποία πήραν μέρος μαθητές από τα Γυμνάσια και τα Λύκεια της επαρχίας Λευκωσίας. Μία ομάδα μαθητών από κάθε σχολείο έκανε μια ζωγραφιά στο πάτωμα με ελεύθερο θέμα. Στην εκδήλωση υπήρχε χορωδία και χορός που ψυχαγωγούσε τους περαστικούς αλλά και τους μαθητές που σχεδίαζαν. Το σχολείο μας βρισκόταν εκεί και έφτιαξε ένα σχέδιο με θέμα την αγάπη!

Μαρίνα Χρυσάνθου Γ6
Αντρέας Ηροδότου Γ6, Αγγέλω Ατζουμιάν Γ6

Κι όχι δεν καταλαβαίνω!

Γυρίζω σε μια έρημη ελπίδα,
γυρεύοντας παρηγοριά και φως.
Μα στήριγμα δε βρίσκω πια γερό.
Το μέλλον προβλέπεται χλωμό!

Εμπειρογνώμονες με ψυχή ναυαγών,
πυροβολούν την αλήθεια, τραυματίζουν το παρελθόν.
Μέσα στα χιλιάδες όνειρα,
δε βλέπω ρεαλισμό!

Πατρίδα μου, σε παίζανε μια νύχτα οι μάγκες,
στα ζάρια για κομμάτια εγωισμό,
και κλαίνε στις λαγκαδιές οι «κλέφτες»,
γιατί η ιστορία τους πουλήθηκε εντελώς!

Για ποια κοινωνία να μιλήσω;
Ποια πατρίδα; Ποιο παρόν;
Πόλεμος παντού και με τους πάντες.
Πόλεμος με τον ίδιο μας τον εαυτό!

Πώς ν' αγαπήσω μια ψεύτικη σανίδα;
Τρέμω τον μέσα μου εχθρό!
Κι όχι δεν καταλαβαίνω,
δεν ξέρω που πατώ και που πηγαίνω!

Άντρεα Πασιάδου Γ3

ΚΡΙΣΗ ΕΙΝΑΙ. ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ;

Όλοι οι πολίτες στις μέρες μας συζητούν το καυτό θέμα της οικονομικής κρίσης. Δεν υπάρχει σπίτι στην Κύπρο που δεν επηρεάστηκε από την οικονομική κρίση και τις δυσκολίες που προέκυψαν απ' αυτήν.

Όριμοι επαγγελματίες χάνουν τις επιχειρήσεις τους, γιατί αδυνατούν να πληρώσουν τα χρέη τους, να αγοράσουν καινούργια προϊόντα ή να πληρώσουν τους υπαλλήλους τους. Με τη σειρά τους οι υπάλληλοι χάνουν την εργασία τους, υποαπασχολούνται ή ακόμα εργάζονται με χαμηλότερο ή καθόλου μισθό. Δεν μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους, να διαθέσουν χρήματα για διακοπές, να αγοράσουν είδη πολυτέλειας ή να χτίσουν σπίτια και να αγοράσουν διαμερίσματα. Όλοι περιοριζόμαστε στα απολύτως αναγκαία. Όλοι οι κλάδοι της οικονομίας χάνουν τη δύναμή τους και το χρήμα δεν κυκλοφορεί.

Ειδικά οι νέοι, δεν μπορούν πια να οραματίζονται το μέλλον τους. Δεν μπορούν να σπουδάσουν και δύσκολα βρίσκουν δουλειά. Δεν μπορούν να ανοίξουν σπιτικό και να παντρευτούν, αισθάνονται πολιορκημένοι, σ' ένα αδιέξοδο που δεν τους επιτρέπει να συνεχίσουν τη ζωή τους. Η ανεργία είναι το μεγαλύτερό τους πρόβλημα.

Υπάρχουν ακόμα χειρότερες περιπτώσεις άπορων οικογενειών που δεν έχουν ούτε τα απαραίτητα. Οι τράπεζες έχουν δεσμεύσει τους λογαριασμούς των πελατών τους και πολλοί έχουν υποστεί "κούρεμα" των καταθέσεών τους. Η «τρίκα» βρίσκεται στη χώρα μας και επιβάλλει αυστηρά οικονομικά μέτρα για όλους. Ελπίζουμε σε λίγα χρόνια να διορθωθεί η κατάσταση και να μπορέσουν οι νέοι μας να οραματίζονται το μέλλον τους με αισιοδοξία.

Άντρεα Ηροδότου Γ6

Νέοι και Οικονομική Κρίση

Τι σας έρχεται στο μυαλό όταν ακούτε τη φράση οικονομική κρίση; Οι απαντήσεις είναι αμέτρητες: πείνα, φτώχεια, εξαθλίωση, τράπεζες, πολιτικοί, τρίκα (τρώει τα), κούρεμα, χρήματα (που δεν έχουμε) κ.α. Πώς νιώθει όμως ο καθένας από εμάς για το γεγονός αυτό; Όλοι είμαστε δυστυχώς επηρεασμένοι από την οικονομική κρίση, άλλοι περισσότερο, άλλοι λιγότερο. Η αγανάκτηση, ο θυμός, η απελπισία, η απογοήτευση, η απόγνωση και η ανασφάλεια είναι μερικά από τα κυριότερα συναισθήματα που μας διακατέχουν.

Πολλά είναι τα ερωτήματα γύρω από τα αίτια της οικονομικής κρίσης και για το ποίοι ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Οι κυβερνήσεις του χτες και του σήμερα, τις οποίες επέλεξαν οι ενήλικες για ένα καλύτερο μέλλον, αφού εμείς δεν είμαστε αρκετά "ικανοί" και δεν έχουμε σωστή κρίση ούτως ώστε να έχουμε το δικαίωμα ψήφου, έκαναν αρκετά λάθη με αποτέλεσμα να καταδικάζεται η μελλοντική μας σταδιοδρομία.

Οι επιπτώσεις της κρίσης στην καθημερινή μας ζωή διαδέχεται η μια την άλλη. Η οικονομική κρίση οδηγεί σε ανασφαλή εργασία, ανεργία και τελικά φτώχεια και κοινωνικό αποκλεισμό όλο και περισσότερων ομάδων, γεγονός που δημιουργεί διάφορες ψυχικές διαταραχές. Η ανεργία σχετίζεται επίσης με την αύξηση της ημερήσιας κατανάλωσης αλκοόλ, αύξηση στις αυτοκτονίες, στην ενδοοικογενειακή βία, αλλά και μείωση των θανάτων από τροχαία κατά 1,4 (no money-no petrol-no accidents). Ειδικότερα, η φτώχεια σχετίζεται με την εμφάνιση ασθενειών, καθώς τα άτομα αναγκάζονται να διαβούν σε υποβαθμισμένο περιβάλλον, να τρέφονται ανεπαρκώς, να εργάζονται σε επικίνδυνα ανθυγιεινά περιβάλλοντα και να παρουσιάζουν σωματικές παθήσεις που είναι απόρροια του άγχους.

Ο κάθε νέος άνθρωπος με το ξεκίνημα της ενήλικης ζωής του έχει τις δικές του φιλοδοξίες, τα δικά του πλάνα, τα δικά του όνειρα για το μέλλον και δίνει όλη του την ενέργεια για να εκπληρώσει αυτές τους τις επιθυμίες. Πολλοί νέοι θυσιάζουν τον χρόνο τους, τα δικά τους λεφτά ή της οικογένειάς τους για να σπουδάσουν, για να πάρουν αυτό το πολύτιμο χαρτί που θα ανοίξει τις πόρτες της καριέρας τους και που θα θέσει γερά θεμέλια για να γίνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα. Στην κρίση αυτή που ζούμε, ένα μεγάλο ποσοστό νέων ανθρώπων, βλέπουν τα όνειρά τους να μπαίνουν προσωρινά στο συρτάρι και την καριέρα τους να τελειώνει πριν καν αρχίσει, λόγω του ότι δεν είναι σε θέση να βρουν δουλειά στον τομέα τους και οι περισσότεροι είναι άνεργοι. Αυτή η οικονομική κρίση έχει καταστροφικές επιπτώσεις στην κοινωνική ζωή ενός νέου, αλλά και στην ψυχική του υγεία, αφού σύμφωνα με διάφορες επιστημονικές έρευνες, σε περίοδο οικονομικής ύφεσης, οι άνεργοι, τα άτομα με ασταθή οικονομική κατάσταση και γενικά οι ευάλωτες ομάδες ανθρώπων, έχουν μεγάλη πιθανότητα να παρουσιάσουν συμπτώματα ψυχικών νοσημάτων, όπως κατάθλιψη, αγχώδεις διαταραχές, κρίσεις πανικού, εξαρτήσεις, κλπ.

Πώς να αντιμετωπίσουμε την οικονομική κρίση εύκολα και χωρίς τλαιπωρία;

- 1. Κλείστε τα αυτιά σας:** Μην ακούτε τα ΜΜΕ καθώς η δουλειά τους είναι να πουλάνε τρόμο, μιλώντας συνεχώς για κρίσεις και ανεργία. Η πραγματικότητα της οικονομικής κρίσης πουλάει για λογαριασμό τους.
- 2. Σκεφτείτε θετικά:** Αν σκέφτεστε θετικά, θα σας διευκολύνει, γιατί θα έχετε καθαρό μυαλό και θα μπορέσετε ψύχραιμα και χωρίς ενέργειες πανικού να καταστρώσετε τα σχέδιά σας για το μέλλον σας. Εξάλλου η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία!
- 3. Παράγεται καινούργιες ιδέες:** Πάντα πρέπει να παράγεται νέες ιδέες και να είσαστε δημιουργικοί, πόσο μάλλον σε περίοδο κρίσης.
- 4. Αλλάξτε μόνο ό,τι είναι απαραίτητο:** Κρατήστε ό,τι γινόταν σωστά και αλλάξτε μόνο τα λάθη. Όπως λένε κι οι Αμερικάνοι: "If it works, don't change it."
- 5. Προσπαθήστε περισσότερο:** Οι εποχές των εύκολων χρημάτων έχουν περάσει για όλους! Τα χρήματα θα έρθουν στις τσέπες μας με μεγαλύτερη προσπάθεια. Αν αποτύχουμε μια φορά, τότε θα πρέπει να προσπαθήσουμε διπλά την επόμενη. Όταν σταματήσουμε την προσπάθεια, τότε θα έχουμε πραγματικά αποτύχει.

Οι περιστάσεις είναι δύσκολες για τους νέους της σημερινής εποχής, αλλά και για εμάς που είμαστε το μέλλον του τόπου μας. Μας λένε πως το μέλλον είναι στα χέρια μας αλλά ξεχνούν μια μικρή λεπτομέρεια. Δεν υπάρχει μέλλον, το έχουν ήδη καταστρέψει! Σου λένε ονειρέψου και μετά σε ξυπνάνε! Όμως εμείς δεν το βάζουμε κάτω, δεν παραδίνουμε τα όπλα τόσο εύκολα, γιατί όποιος δεν προσπαθεί, έχει ήδη αποτύχει! Μερικές φορές κερδίζεις, μερικές φορές μαθαίνεις!

Δημήτρια Κυριάκου Γ2, Ελευθερία Ελευθερίου Γ2

WE DONT HAVE WIFI, TALK TO EACH OTHER!

Η ποιότητα της επικοινωνίας είναι σημαντική σε κάθε μορφή σχέσης που έχουμε με τους συνανθρώπους μας, είτε στην προσωπική, οικογενειακή μας ζωή, είτε στο σχολικό μας περιβάλλον. Επικοινωνώντας με τους συνανθρώπους μας, γνωρίζουμε ο ένας τον άλλο, ανταλλάζουμε απόψεις, μοιραζόμαστε κοινά ενδιαφέροντα και ανησυχίες, συμμεριζόμαστε χαρές και λύπες, παρηγορούμε κι εμψυχώνουμε.

Στο παρελθόν, οι άνθρωποι για να επικοινωνήσουν έπρεπε να βλέπουν ο ένας τον άλλο και σ' αυτήν τη λεκτική επικοινωνία, μεγάλο ρόλο διαδραμάτιζε και η νοηματική, όπως η στάση του σώματος, το άγγιγμα και οι εκφράσεις του προσώπου. Με την πάροδο του χρόνου η λεκτική και νοηματική επικοινωνία έχει σε μεγάλο βαθμό αντικατασταθεί από την ηλεκτρονική επικοινωνία, που γίνεται από απόσταση, μέσω του ηλεκτρονικού υπολογιστή. Πώς όμως αυτή η μετάβαση στην ηλεκτρονική επικοινωνία έχει επηρεάσει τις σχέσεις των ανθρώπων και πώς επιδρά στον ψυχισμό τους;

Τα κοινωνικά δίκτυα, τύπου Facebook, Twitter, κ.ά. είναι η πιο διαδεδομένη μορφή ηλεκτρονικής επικοινωνίας και μας προσφέρουν τη δυνατότητα να επικοινωνούμε γρήγορα και φθηνά με ένα μεγάλο αριθμό ατόμων, μέχρι και στα πιο απομακρυσμένα μέρη της γης. Αποτελούν την εξέλιξη στο να βρίσκουμε νέους τρόπους να εκφράζουμε τη φιλία, τη συντροφικότητα και την κοινωνικότητά μας.

Δυστυχώς, όμως, αν οι χρήστες δεν μπορούν να διαχειριστούν σωστά τη νέα τεχνολογία στις επικοινωνίες, αυτή μπορεί να οδηγήσει σε αποξένωση, σωματική, ψυχική κούραση και άγχος.

Η κούραση και το άγχος μπορεί να επέλθουν από την προσπάθειά μας να κρατήσουμε επαφή με τον τεράστιο αριθμό ατόμων που δηλώνουν ως «φίλοι» μας, στην προσωπική, ηλεκτρονική μας σελίδα. Η ηλεκτρονική επικοινωνία, με έναν τόσο μεγάλο αριθμό ατόμων, απαιτεί χρόνο που συνήθως «κλέβουμε» από τα πρόσωπα που καθημερινά μας περιβάλλουν, όπως είναι οι γονείς, τ' αδέρφια και οι μη δικτυωμένοι συμμαθητές μας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αποξενωνόμαστε από τα κοντινά μας πρόσωπα.

Ακόμη το να παρακολουθούμε τις αναρτήσεις των άλλων, είναι η αιτία για μια νέα αγχώδη διαταραχή, το FOMO. Πρόκειται για ακρωνύμιο, που παραπέμπει στη φράση «Fear Of Missing Out», και δηλώνει το φόβο και το άγχος που βιώνουμε, όταν βλέπουμε σε αναρτημένες φωτογραφίες τους 'φίλους' μας να διασκεδάζουν χωρίς εμάς. Αυτό μας εξωθεί στο να επιδιώκουμε σε ατέλειωτη επίδειξη δικών μας στιγμών, τις οποίες εξωραϊζούμε, ώστε να φαίνονται καλύτερες από αυτές των φίλων μας! Το αποτέλεσμα: ένας αένας, φαύλος κύκλος!

Ακόμη εύλογο είναι ν' αναρωτηθεί κανείς για το πόσο πραγματικές είναι αυτές οι φιλίες που χτίζονται διαδικτυακά. Αν η βάση για να χτίσεις αληθινή σχέση φιλίας, είναι η ειλικρίνεια, αυτή όπως είδαμε δοκιμάζεται σκληρά στο διαδίκτυο, μια και πολλοί χρήστες βρίσκουν τη διέξοδο να καταφεύγουν σ' ένα εικονικό κόσμο, δημιουργώντας ένα προφίλ για τον εαυτό τους που δεν ανταποκρίνεται διόλου στην πραγματικότητα. Αν επιτρέψουμε στον εικονικό κόσμο των social media να μας παρασύρει, τότε σίγουρα θ' αποξενωθούμε από τον ίδιο μας τον εαυτό.

Η ηλεκτρονική επικοινωνία δεν ευθύνεται για την ποιότητα στις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά ο βαθμός στον οποίο της έχουμε επιτρέψει να εισδύσει στη ζωή μας και στο πόσο καταφέραμε να κρατηθούμε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας. Κανένα χαμογελαστό εικονίδιο δεν μπορεί ν' αντικαταστήσει το χαμόγελο και τη λάμψη στα μάτια μας και κανένα παρήγορο, όσο συγκινητικό κι αν είναι το μήνυμα, δεν μπορεί να πάρει τη θέση της αγκαλιάς. Αυτά μόνο οι πραγματικοί και όχι διαδικτυακοί φίλοι μπορούν να μας τα προσφέρουν!

Μαρία Σιαμπί Α3

ΕΡΕΥΝΑ ΜΗΤΗΡ ΠΑΣΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ

Η ΣΤΟΛΗ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ Ή Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ;

Είναι γεγονός ότι με την εισαγωγή των Νέων Αναλυτικών, οι φιλόλογοι μάς έχουν κυριολεκτικά ζαλίσει στο μάθημα της Γλώσσας ότι η έρευνα αποτελεί μέσο τεκμηρίωσης μιας άποψης κι ενίσχυσής της. Έτσι κι εμείς αποφασίσαμε να περάσουμε από τη θεωρία στην πράξη.

Δεν είμαστε ερευνητές. Απλά περιέργοι!!! Ξέρουμε πως πίσω από κάθε γεγονός κρύβονται περισσότερες από μία απόψεις, αλλά κι αλήθειες. Επιχειρήσαμε να τις εντοπίσουμε. Πρόθεσή μας, η καταγραφή απόψεων και τάσεων για να καταλάβουμε καλύτερα το πώς σκέφτονται τα παιδιά της ηλικίας μας. Και πώς άραγε νιώθουν οι μαθητές απέναντι σε ένα ζήτημα πολυσυζητημένο, αλλά καθημερινό, αφού τη στολή τη βάζουμε φυσικά κάθε μέρα. Πολυσυζητημένο μα ακόμα καυτό, αφού πίσω απ' το θέμα στολή κρύβονται ζητήματα όπως η πειθαρχία, η τάξη, η εξουσία κι όχι μόνο.

Σκοπός της έρευνάς μας, πέρα από το να εντοπίσουμε το τι πιστεύουν οι μαθητές για τη στολή, είναι να αξιοποιήσουμε τα αποτελέσματά της, ώστε κάποιος με εξουσία, να τα λάβουν υπόψη και ως εκ θαύματος το σχολείο να γίνει ένας χώρος που τα παιδιά θα τον νιώθουν δικό τους. Δε θυμόμαστε ποιος, αλλά κάποιος, που πρέπει να ήταν σπουδαίος, είπε πως ... «τα ράσα δεν κάνουν τον παπά!» Μήπως όμως η στολή κάνει ως ένα βαθμό τους μαθητές;

Στην έρευνα συμμετείχαν 150 μαθητές, διαφορετικού φύλου και ηλικίας. Κοινό στοιχείο; Φοιτούν στο ίδιο σχολείο και ΟΛΟΙ ανεξαιρέτως βάζουν κάθε μέρα τη στολή τους. Το φύλο και η ηλικία όμως φαίνεται πως επηρεάζουν τα αποτελέσματα της έρευνας. Δεν ξέρουμε αν είναι «στατιστικά σημαντική μεταβλητή» όπως την ονομάζουν οι πραγματικοί ερευνητές, αλλά εμάς μας κίνησε την προσοχή. Αλλιώς απαντούν τα αγόρια κι αλλιώς τα κορίτσια και φαίνεται πως διαφορετικά απαντούν τα παιδιά της Πρώτης, από τα παιδιά της Δευτέρας και της Τρίτης τάξης.

Στην ερώτηση «σας αρέσει η στολή;» όπως ήταν αναμενόμενο βέβαια, μόλις το 20% απάντησε ΝΑΙ. Ωστόσο υπάρχουν διαφοροποιήσεις ανάμεσα στα αγόρια και στα κορίτσια. Τα κορίτσια, όσο και αν σας φαίνεται περίεργο, γιατί περίεργο μας φάνηκε και μάς, μιας και ασχολούνται περισσότερο με τη μόδα, φαίνεται να συμφωνούν με τη στολή. Αξίζει επίσης να αναφερθεί πως όσο μεγαλώνουν οι μαθητές, μειώνεται η συναίνεσή τους με τη στολή, κάτι που έχει να κάνει πιστεύουμε με την επαναστατική τάση των εφήβων.

Τα ίδια αποτελέσματα συναντούμε και στη δεύτερη ερώτηση. Περισσότεροι από τους μισούς μαθητές χαρακτηρίζουν τη στολή, «Υπερβολική», «Αυστηρή», ή «Παράλογη», με την αριθμητική μειονότητα του 15% να τη χαρακτηρίζει «Λογική». Αυτό συνδέεται και με την επόμενη ερώτηση. Οι μαθητές που χαρακτηρίζουν τη στολή λογική, ταυτόχρονα τους δημιουργεί «Ασφάλεια» και «Ευκολία»!!!

Συνεχίζοντας, η ερώτηση που δίχασε τους συμμετέχοντες περισσότερο, ήταν η ερώτηση του τι θα άλλαζαν από τη στολή αν μπορούσαν. Όπως φάνηκε τα κορίτσια είναι εκείνα που θα προτιμούσαν το να επιτρέπονται τα τζιν παντελόνια. Σε αντίθεση με τα αγόρια που φάνηκε να έχουν διαφορετικές απόψεις, καθώς το 20% συμφωνούσε με τα κορίτσια, ενώ το 40% ήθελε να επιτρέπονται περισσότερα χρώματα, το 30% να επιτρέπονται φόρμες και μόλις το 10% να τοποθετείται υπέρ της ελευθερίας της επιλογής των παπουτσιών και του μήκους των μαλλιών.

Οι επόμενες ερωτήσεις αφορούσαν την άλλη πλευρά του νομίσματος, τα θετικά της στολής, όπου δεν παρατηρήθηκαν αξιοσημείωτες διαφορές μεταξύ Πρώτης, Δευτέρας και Τρίτης τάξης, αλλά ούτε και ανάμεσα στα δύο φύλα.

Η πλειονότητα πιστεύει ότι σε περίπτωση κατάργησης της στολής θα υπάρχει σαφής διαχωρισμός πλούσιων και φτωχών μαθητών, αν και ένα σημαντικό μερίδιο των ερωτηθέντων ισχυρίζεται πως δε θα υπάρχει καμία διαφοροποίηση. Επιπρόσθετα σχεδόν όλοι (90%) ισχυρίστηκαν ότι η στολή βοηθά στην ομοιομορφία (40%), ή στην ευκολία (30%), ή στην ισότητα (20%), ενώ μόνο το 10% ισχυρίστηκε πως δε θα βοηθήσει σε τίποτα.

Στην τελευταία ερώτηση όπου κλήθηκαν να σχολιάσουν την άποψη ότι «οι αρμόδιοι ισχυρίζονται πως υπάρχει μεγαλύτερη πειθαρχία σε σχολεία με στολή», οι περισσότεροι απάντησαν πως μπορεί αυτό να ισχύει, ωστόσο δήλωσαν πως δεν είναι η στολή ο μοναδικός λόγος πειθαρχίας, αλλά πως άλλοι πιο ουσιαστικοί λόγοι, όπως η επικοινωνία και οι πραγματικές σχέσεις δημοκρατίας που επηρεάζουν στα θέματα πειθαρχίας.

Από αυτήν την έρευνα καταφέραμε να δούμε το κεφάλαιο στολή από την οπτική γωνία των μαθητών. Αντιληφθήκαμε τα πιστεύω και τις απόψεις τους. Θεωρούμε πως η έρευνα πρέπει να αξιοποιηθεί σε ένα ανοικτό διάλογο με θέμα τη στολή: τα θετικά και τα αρνητικά της. Στόχος, να βελτιωθεί η σχολική εμπειρία και η ποιότητα ζωής στη σχολική κοινότητα.

Κωνσταντίνος Βασιλείου Γ6, Χειλίδης Στέφανος Γ6
Νεόφυτος Χριστοδούλου Γ6, Χριστοφή Αλέξανδρος Γ6

ΟΥΤΕ ΘΥΜΑ ΟΥΤΕ ΘΥΤΗΣ, ΕΝΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ως μέλη του προγράμματος «Ευ Ζην», είχαμε την ευκαιρία να λάβουμε μέρος σ' ένα βιωματικό εργαστήριο κατά του εκφοβισμού. Βλέπετε αυτό είναι το θέμα με το οποίο αποφασίσαμε να ασχοληθούμε στα πλαίσια του προγράμματος. Ποιος καλύτερος τρόπος να μετατρέψουμε σε βιώματα τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μας από ένα εργαστήριο ειδικά για μας;

Εννοείται πως ως έφηβοι, καμιά φορά αντιδρούμε με επιφύλαξη σε βιωματικά εργαστήρια που προϋποθέτουν παιχνίδια. Κάπως έτσι λοιπόν αντιδράσαμε στην πρόταση να παίξουμε το παιχνίδι με το κουβάρι. Εκπλαγήκαμε στην αρχή. Βλέπετε το θεωρήσαμε παιδιάστικο και ανούσιο. Στην πορεία φυσικά διαψευστήκαμε και καταλάβαμε πως για ακόμα μια φορά βιαστήκαμε να κρίνουμε και να απορρίψουμε. Σκοπός του παιχνιδιού ήταν να μας φέρει τον ένα πιο κοντά στον άλλο, αποκαλύπτοντάς μας στοιχεία που μας αφορούσαν. Μόλις έπαιρνες το κόκκινο κουβάρι έπρεπε να επιλέξεις και να πεις τρία πράγματα για τον εαυτό σου. Πιο δύσκολο από ότι ακούγεται αγαπητοί φίλοι. Νιώθεις καμιά φορά να ξεγυμνώνεσαι αφού δύσκολα έτσι κι αλλιώς μιλούμε για μας. Μόλις τελειώναμε έπρεπε να παραδώσουμε το κουβάρι στον επόμενο. Αποτέλεσμα; Πληχτήκαμε ανεπανόρθωτα. Η απλή αυτή δραστηριότητα μας ανακούφισε, καθώς μας έκανε να νιώσουμε καλύτερα με τον εαυτό μας. Μας οδήγησε στην επίγνωση και στον αλληλοσεβασμό.

Στη συνέχεια και αφού είχε σπάσει ο πάγος, διηγηθήκαμε προσωπικές εμπειρίες και γίναμε δέκτες ή θεατές εκφοβισμού, μιλήσαμε για το πώς αντιδράσαμε και για το πώς θα μπορούσαμε να αντιδράσουμε πιο σωστά. Συζητήσαμε τρόπους αντιμετώπισης κι επίλυσης ακόμα κρουσμάτων ρατσισμού και εκφοβισμού και επεκταθήκαμε σε διαδικασίες που αν τις ακολουθήσουμε στις σχέσεις μας με τους άλλους θα οδηγήσουν στη μείωση τέτοιων φαινομένων. Οι ειδικοί μάς αποκάλυψαν, κάτι που δε γνωρίζαμε, αλλά κάνει πραγματικό νόημα και οφείλει να μας προβληματίσει. Η σύγκρουση δεν είναι πάντα κακή, αφού οδηγεί στην επίλυση διαφορών, αν γίνεται φυσικά μέσα στα σωστά πλαίσια, αφού στη σύγκρουση υπάρχει ισότητα δυνάμεων. Μόνο από τη στιγμή που πέφτει η αντίσταση κάποιου είναι που γίνεται δέκτης εκφοβισμού.

Μετά από όλα αυτά τα ενδιαφέροντα και αποκαλυπτικά, βγήκε αυθόρμητα, από ένα από τα μέλη της ομάδας, το στιχάκι-ατάκα που έδωσε και τον τίτλο στο άρθρο αυτό: «Ούτε θύμα, ούτε θύτης, ένας ελεύθερος πολίτης!» Ήταν μια πραγματικά πολύ ενδιαφέρουσα δραστηριότητα, μέσα από την οποία άλλαξε ο τρόπος που βλέπουμε τη ζωή. Δυστυχώς δεν μπορέσατε όλοι να λάβετε μέρος, γι' αυτό και ελπίζω να το ζωντάνεψα για σας. Έκανα, ότι καλύτερο μπορούσα, αλλά φυσικά άλλο να ζεις κάτι και άλλο να το διαβάζεις!

Ας πούμε λοιπόν, «stop» στον εκφοβισμό για να πετύχουμε το ΕΥ ΖΗΝ

Κωνσταντίνος Βασιλείου Γ6

Φυσικό αέριο: ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ;

10 Οκτώβρη 2011. Μια μεγάλη ημέρα για την Κύπρο, τον κόσμο της και την οικονομία της. Η αμερικανική εταιρία «Noble Energy» εντόπισε στο «οικόπεδο 12» ή αλλιώς «Αφροδίτη», κοιτάσματα φυσικού αερίου. Το ότι υπήρχαν τα κοιτάσματα ήταν σε όλους μας γνωστό από παλαιότερες έρευνες, όμως η ποσότητα αποδείχθηκε πολύ μεγαλύτερη από την αναμενόμενη.

Όταν μαθεύτηκε το γεγονός, όλοι θεωρήσαμε πως το φυσικό αέριο θα αποτελούσε το «φωτεινό παράθυρο» στην οικονομία του νησιού. Αντιθέτως, οι ειδικοί λένε πως για να μπορέσουμε να το εκμεταλλευτούμε οφείλουμε να περιμένουμε μέχρι το 2020 κι αυτό γιατί απαιτούνται μελέτες και φυσικά, υποδομές, αφού προαπαιτείται η επεξεργασία του φυσικού αερίου πριν από τη διάθεση και πώλησή του.

Τελικά το φυσικό αέριο δεν κουβαλά μαζί του μόνο οφέλη αλλά και προβλήματα. Η Τουρκία φαίνεται να προβάλλει δικαιώματα με τη δικαιολογία πως οι Τουρκοκύπριοι θα αδικηθούν. Βεβαίως, δικαιώματα έχουν όλοι οι νόμιμοι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας και όλοι πρέπει να επωφεληθούν απ' το αγαθό αυτό, όμως ο απώτερος σκοπός της Τουρκίας είναι να έχει το πάνω χέρι στη διαχείρισή του.

Η Τουρκία είναι μια ισχυρή δύναμη και για να την αντιμετωπίσουμε πιθανόν να χρειαστεί να συνεργαστούμε με μια άλλη μεγάλη δύναμη όπως το Ισραήλ ή την Αίγυπτο. Ένα όμως είναι σίγουρο. Αν δεν το εκμεταλλευτούμε και δεν το διαχειριστούμε σωστά, από ευλογία ίσως να καταλήξει κατάρα.

Μαρίνα Πασχαλίδου Β5

Ο ηθοποιός Μαρίνος Χατζηβασιλείου μάς αποκαλύπτεται.

Τι μας έκανε να επισκεφτούμε τον Μαρίνο Χατζηβασιλείου; Τι μας παρέσυρε προς το πλατό όπου γυρίζονται οι Πατάτες Αντιναχτές; Άξιζε ή ήταν μάταιο; Με το σκεπτικό ότι ο Μαρίνος Χατζηβασιλείου είναι ένας από τους λίγους ηθοποιούς ο οποίος παίζει για 9η συνεχόμενη χρονιά στην κωμική σειρά «Πατάτες Αντιναχτές», ότι είναι ένας απλός άνθρωπος που με το χιούμορ και το χαρακτήρα του καταφέρνει συνεχώς να προκαλεί το γέλιο στους ανθρώπους, τον επισκεφθήκαμε για να του πάρουμε συνέντευξη. Μπήκαμε στο πλατό κατενθουσιασμένες και διστακτικές, καθίσαμε σιγά-σιγά για να μην προκαλέσουμε άθελα μας ζημιές στα καλώδια και τις κάμερες και αναμέναμε τον ηθοποιό. Το πόσες φορές επαναλαμβανόταν η ίδια σκηνή συνέχεια και συνέχεια μέχρι να επιτύχει, είναι πραγματικά απίθανο. Μια, δυο, τρεις ο χρόνος κυλούσε κι η σκηνή δεν «έλεγε» να μας κάνει τη χάρη να ολοκληρωθεί. Ενώ περιμέναμε, εξερευνήσαμε τον εντυπωσιακό χώρο γύρω μας και παρακολουθήσαμε από το παρασκήνιο μερικές σκηνές των γυρισμάτων... Ξάφνου, το γύρισμα ολοκληρώθηκε και ένας αναστεναγμός ανακούφισης κάλυψε το πλατό. Πραγματικά ένα «Δόξα σοι ο Θεός» ήταν ότι έπρεπε εκείνη τη στιγμή! Έτσι λοιπόν, αφού κάναμε μια σύντομη γνωριμία, πήραμε τις θέσεις μας μαζί με τον Μαρίνο και αρχίσαμε τη συνέντευξή μας που τόση ώρα λαχταρούσαμε

Πώς αποφασίσατε να γίνετε ηθοποιός;

Από μικρός, όταν η δασκάλα μας στο νηπιαγωγείο μας ρωτούσε τι θα θέλαμε να γίνουμε όταν μεγαλώσουμε, εγώ έτσι ενστικτωδώς της απαντούσα πως ήθελα να γίνω ηθοποιός, χωρίς να ξέρω καν τι ήταν. Έβλεπα τον πατέρα μου που ήταν ερασιτέχνης ηθοποιός και σκηνοθέτης και υποθέτω γι' αυτό ήθελα και εγώ.

Τι σπουδές κάνατε για να γίνετε ηθοποιός;

Σπούδασα στην Κύπρο, στη Δραματική Σχολή Βλαδίμηρου Καυκαρίδη.

Ο κόσμος σας έχει συνδέσει με την κωμωδία. Θα θέλατε να δοκιμάσετε να παίξετε και ένα δραματικό ρόλο;

Έχω δοκιμάσει να παίξω και δραματικούς ρόλους, αλλά φαίνεται ότι κι εγώ ο ίδιος προτιμώ την κωμωδία, ειδικά στις μέρες που ζούμε που ο κόσμος έχει ανάγκη από εμάς τους ηθοποιούς και τους ανθρώπους της τέχνης να τον κάνουμε να νιώθει χαλαρά και όμορφα.

Συνεργαστήκατε πολύ με το Λώρη Λοϊζίδη. Πώς ξεκίνησε η φιλία σας;

Γνώρισα τον Λώρη μετά που επέστρεψα από την Ελλάδα όπου είχα πάει για σπουδές. Ήθελε και εκείνος να σπουδάσει ηθοποιός και με βοήθησε να διαλέξω σε ποια σχολή να πάω. Ξαναβρεθήκαμε μετά από χρονιά, όταν ήρθε για να τον βοηθήσω σε μια ταινία και μετά το 2005 όταν συνεργαστήκαμε στις «Πατάτες Αντιναχτές».

Τι θα συμβουλευάτε κάποιον που θέλει να γίνει ηθοποιός;

Να κάνει αυτό που θέλει και αγαπά, αυτό που του λέει το ένστικτό του.

Ποιον ξένο ηθοποιό θαυμάζετε και ποια είναι η αγαπημένη σας ταινία;

Μου αρέσουν πολύ οι Robert de Niro και Al Pacino και η αγαπημένη ταινία που έχω δει πρόσφατα είναι η ταινία «Lives of others».

Ποιο ρόλο απολαύσατε ή ταυτιστήκατε μαζί του;

Δεν έχω ταυτιστεί με κάποιο από τους ρόλους που έχω παίξει, όμως απόλαυσα σίγουρα τον ρόλο του Λεοντή, του Κράμπο, του Αντωνάκη και του καντηλανάφτη του Αγαθοκλή, στις «Πατάτες Αντιναχτές».

Τηλεόραση ή θέατρο; Ποιο προτιμάτε και γιατί;

Τηλεόραση, γιατί αφήνει περισσότερα λεφτά και με λιγότερο κόπο, ενώ το θέατρο είναι πολύ πιο δύσκολο, αφού πολλές φορές υποδουμάστε δύσκολους ρόλους σε δραματικά έργα που απαιτούν πολλές ώρες δουλειάς κι ανυπολόγιστη σωματική και ψυχική κούραση. Ακόμη στην τηλεόραση στάθηκα πολύ τυχερός, γιατί έκανα πράγματα που με εκφράζουν.

Έχει μέλλον το θέατρο στην Κύπρο και ποιο είδος;

Το κλασικό θέατρο πιστεύω πως δεν έχει, αλλά ευτυχώς δημιουργούνται ομάδες από νεαρούς ηθοποιούς που εργάζονται σε ένα πιο μοντέρνο είδος θεάτρου, αυτό που ονομάζουμε πειραματικό θέατρο. Μου αρέσει επίσης, «το bar theater», όπου ο θεατής μπορεί να έρθει στο χώρο, να πει το ποτό του και να γελάσει παρακολουθώντας το θεατρικό δρώμενο.

Πόσο άλλαξε η ζωή σας μετά την ενασχόλησή σας με το θέατρο και την τηλεόραση;

Δε θεωρώ ότι η προσωπική μου ζωή άλλαξε μετά την ενασχόλησή μου με το θέατρο και την τηλεόραση, γιατί αυτά που κάνω φανερώνουν τον ίδιο μου τον εαυτό. Θεωρώ πως ό,τι και να έκανα, στον ίδιο δρόμο θα βρισκόμουν.

Ποια είναι τα συναισθήματά σας μετά από όσα συνέβησαν στην Κύπρο τα τελευταία χρόνια;

Αντιπάθησα περισσότερο τους πολιτικούς και το σύστημα γενικά και στράφηκα προς τον άνθρωπο κι ειδικά στους αδύναμους ανθρώπους. Τελικά η κρίση είχε και τα καλά της, αφού πολύς κόσμος έχασε την πίστη του στα υλικά αγαθά κι ασχολείται με πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή, όπως ν' ανακαλύψει ποιος είναι χωρίς αυτά.

Αυτό το γεγονός σας κάνει να υποδύεστε καλύτερα τους ρόλους σας όσον αφορά τους πολιτικούς;

Φυσικά, γιατί σαν κωμικός ηθοποιός, το όπλο μου είναι να διακωμωδώ τους πολιτικούς, πράγμα που φαίνεται ότι αρέσει στον κόσμο, αφού πολλοί που μας συναντούν μας συγχαίρουν για τον τρόπο που τους παρουσιάζουμε στις «Πατάτες Αντιναχτές».

Πρόσφατα έχετε κάνει ένα ταξίδι στην Αφρική και συγκεκριμένα στην Αιθιοπία. Ποιος ο σκοπός του ταξιδιού σας εκεί και πόσο σας επηρέασε αυτή σας η εμπειρία;

Ήταν η καλύτερη εμπειρία της ζωής μου που με άλλαξε σαν άνθρωπο. Συμμετείχα ως εθελοντής σε μια αποστολή της «Action Aid», με στόχο να κτίσουμε δύο υδραγωγεία με όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό, ώστε οι άνθρωποι εκεί να έχουν καθαρό, πόσιμο νερό. Διαπίστωση ότι οι άνθρωποι εκεί, που καθημερινά αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης, είναι πολύ πιο ανθρώπινοι από εμάς. Έβλεπες την αγάπη στα μάτια τους, την καλοσύνη τους στον τρόπο που μιλούσαν. Δε θα ξεχάσω όταν μια οκταμελής οικογένεια θέλοντας να μας δείξει την ευγνωμοσύνη της για το έργο που κάναμε προσφέρθηκε να μοιραστεί μαζί μας τα δύο πιάτα ρύζι που είχε για δείπνο! Δύο μέρες που έζησα κοντά τους, κατάλαβα πόσο λάθος βαδίζουμε στη ζωή μας. Κάνοντας μια αυτοκριτική στον τρόπο ζωής μου, διαπίστωση πόσο τυχερός είμαι για όσα έχω κι αποφάσισα να αγχώνομαι πολύ λιγότερο.

Εννέα χρόνια «Πατάτες». Πόσο εύκολο είναι για σας να βρίσκεστε για εννιά χρόνια στην ίδια παραγωγή;

Είναι θέμα συγκυριών. Σημαντικό για μένα είναι όπου πάω, να περνώ καλά με τους συναδέλφους μου.

Τι ευχή έχετε κάνει για το νέο έτος;

Αγάπη και Υγεία μόνο!

Έλενα Ιωακείμ Α3, Μαρία Σιάμπη Α3, Νάγια Χριστοδούλου Α3

‘Ως χαρίεν εστ’ άνθρωπος αν άνθρωπος ή’

Επιστήμονας, ερευνητής και πάνω απ' όλα άνθρωπος. Ο κ. Φίλιππος Πατσαλής καταφέρνει να ισορροπεί και τις τρεις αυτές ιδιότητες. Είχαμε την τιμή να τον φιλοξενήσουμε στο σχολείο μας και να παρακολουθήσουμε την ομιλία του με τίτλο «Επιστήμονας, ερευνητής και άνθρωπος». Το άριστο ήθος του σε συνδυασμό με τα υψηλά επιστημονικά του επιτεύγματα, τον καθιστούν έναν από τους πιο αξιόλογους επιστήμονες στον κόσμο στον τομέα της Γενετικής και Γονιδιωματικής.

Από την όλη μέχρι τώρα αξιόλογη σταδιοδρομία του στον τομέα της Γενετικής, κορυφαία στιγμή της καριέρας του ήταν η ανακοίνωση της ανακάλυψης της μη επεμβατικής προγεννητικής διάγνωσης του συνδρόμου Down. Η σημαντικότερη και πρωτοποριακή αυτή ανακάλυψή του, που αποτελεί σταθμό στην ιστορία της Προγεννητικής διάγνωσης, δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο του 2011 στο πιο κορυφαίο και έγκυρο επιστημονικό περιοδικό στον κόσμο, το «Natural Medicine».

Παρόλα τα επιτεύγματα και τις «δάφνες» του, ο κ. Φίλιππος Πατσαλής παρέμεινε ένας απλός και προσγειωμένος άνθρωπος. Η μετριοφροσύνη του προέρχεται από τη συνεχόμενη στήριξη που του παρείχε η οικογένειά του. Εξάλλου, ο ίδιος ανέφερε πως η πορεία της επιτυχίας του βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη δύναμη που αντλεί από τους δικούς του ανθρώπους. Επίσης, τόνισε την αξία που έχουν τα όνειρα, οι επιδιώξεις και η αποφασιστικότητα ενός ατόμου μέχρι να κατακτήσει ακόμα και τους φαινομενικά ακατόρθωτους στόχους. Στην ομιλία του, σημείωσε ότι για να πετύχεις πρέπει να παραμείνεις πιστός στις αξίες, στις αρχές και στα ιδανικά που έχεις θέσει σαν στόχους στη ζωή. Μόνο έτσι θα κερδίσεις και θα κατάξιωθείς. Όπως και ο Κ. Π. Καβάφης αναφέρει, «τιμή σε εκείνους που στη ζωή των όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες», εννοώντας την προσήλωση στο χρέος.

Ο δρόμος προς την επιτυχία, τη διάκριση και την τιμητική ανέλιξη του δεν ήταν εύκολος, αλλά ούτε και ροδοστρωμένος. Ο κ. Πατσαλής πέρασε από πολλές δυσκολίες και ποικίλες δοκιμασίες. Απαξιώθηκε, δοκιμάστηκε και ακόμη αμφισβητήθηκε. Η πίστη, η θέληση, η υπομονή, καθώς και η εργατικότητα του, στάθηκαν ως ανάχωμα, το όπλο και η αντίστασή του και ήταν αυτά που τον έκαναν πραγματικά να ξεχωρίσει. Ακολούθησε ανεπηρέαστος το όνειρο και το ιδανικό του μέχρι το τέλος, μέχρι την επίτευξη των στόχων του, μέχρι την περιλαμπρή νίκη και τη δικαίωσή του, αφήνοντας σ' εμάς ένα πρότυπο, ένα λαμπρό παράδειγμα προς μίμηση.

Ο κ. Πατσαλής δε δίστασε να μας αποκαλύψει και κάποια «μυστικά» του που αφορούσαν τις επιδόσεις του στα μαθητικά του χρόνια. Μέσος όρος επίδοσής του στο Δημοτικό σχολείο το 14 ενώ στο Λύκειο το 17. Ένας κεραυνός εν αιθρία και μια ανώμαλη προσγείωση για εμάς τους μαθητές που τον παρακολουθούσαμε, που όμως ήταν μια πραγματικότητα, όσο απίθανη και απίστευτη κι αν φάνταζε στα μυαλά μας. Όμως αυτό σε καμία περίπτωση δε μείωσε τον θαυμασμό, το μεγαλείο και το δέος που νιώθαμε για το πρόσωπό του. Αντιληφθήκαμε ότι στον άνθρωπο δεν είναι το παν η βαθμολογία, αλλά η πειθαρχία και η ηθική, η ικανότητα αξιοποίησης των γνώσεων με την ατομική προσπάθεια και κόπο, η στόχευση της πορείας με υψηλές αρχές, αξίες και ιδανικά, καθώς και η επιμονή και η υπομονή καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής. Στο μυαλό μας θα πρέπει να στριφογυρίζουν τρία ρήματα: «Θέλω, πιστεύω, μπορώ», καθώς η επιτυχία δεν είναι σε καμία περίπτωση θέμα τύχης αλλά κατακτάται με ζήλο, μόχθο και ατέλειωτες προσπάθειες. Γι' αυτό, καλό θα ήταν να ακολουθήσουμε την ιδεολογία που τον οδήγησε στην επιτυχία και αυτή δεν είναι άλλη από το «να ονειρεύεσαι, να δουλεύεις σκληρά για να γίνεσαι κάθε μέρα καλύτερος και τελικά να επιτύχεις στην αναζητήσή σου για την τελειότητα, χωρίς ποτέ να ξεχνάς ή να ξεπουλάς την ανθρωπιά σου».

Η πιο πάνω διάλεξη πραγματοποιήθηκε προτού αναλάβει καθήκοντα Υπουργού Υγείας. Η Διεύθυνση, οι εκπαιδευτικοί, το προσωπικό και οι μαθητές του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας συγχαίρουν τον κ. Πατσαλή και του εύχονται κάθε επιτυχία.

Άννα Γρηγορίου Γ4, Ελένη Γεωργίου Γ4
Μαριάμ Μαρικιανή Γ4, Προύντζου Ελένη Γ3

Συνέντευξη από το μαθητή του σχολείου μας Νικόλα Πιτυρή

Στην Πρώτη τάξη του Γυμνασίου μας έχουμε φέτος τον νεαρό πρωταθλητή του γκολφ και μέλος της Εθνικής Γκολφ Νέων Κύπρου Νικόλα Πιτυρή. Ο Νικόλας τα τελευταία πέντε χρόνια συγκαταλέγεται ανάμεσα στους 100 καλύτερους γκολφέρ στον κόσμο στην κατηγορία του και συμμετείχε σε πρωταθλήματα στην Κύπρο, στην Ελλάδα, Σκωτία και στην Αμερική. Επίσης, από την αρχή της φετινής χρονιάς ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Καρκινοπαθών και Φίλων (ΠΑΣΥΚΑΦ) τον έχει διορίσει πρεσβευτή του προγράμματος «Τα παιδιά του σήμερα, ο κόσμος του αύριο».

Το γκολφ δεν είναι δημοφιλές άθλημα στην Κύπρο. Πώς ξεκίνησες την ενασχόλησή σου με το γκολφ και πόσα χρόνια ασχολείσαι;

Η πρώτη μου επαφή με το άθλημα έγινε όταν ήμουν τεσσάρων χρονών και παρακολουθούσα τον πατέρα μου να παίζει γκολφ. Μ' άρεσε τόσο πολύ που εκείνη τη στιγμή ρώτησα τον πατέρα μου αν μπορούσα να ζητήσω από τον Άγιο Βασίλη να μου φέρει μπατσούνια. Έτσι κι έγινε. Από τότε ασχολούμαι με το γκολφ μετά μανίας. Έχουν περάσει οκτώ χρόνια κι έξι από την πρώτη μου συμμετοχή σε τουρνουά.

Πες μας λίγα λόγια για το γκολφ. Ποια προσόντα πρέπει να έχει κανείς για να γίνει ένας καλός γκολφέρ.

Βασικά ένα παιχνίδι γκολφ διαρκεί 4-5 ώρες και απαιτείται να καλύψεις μια απόσταση γύρω στα 7 χιλιόμετρα. Ένα γήπεδο του γκολφ περιλαμβάνει 18 τρύπες, οι οποίες έχουν απόσταση από 120 έως 500 μέτρα η μια από την άλλη. Από τη στιγμή που ξεκινάς πρέπει να φτάσεις στην τρύπα με τρεις, τέσσερις ή πέντε προσπάθειες χωρίς να πάρεις πέναλτι. Το γκολφ έχει πάρα πολλούς κανόνες. Θεωρείται ένα από τα πιο δύσκολα αθλήματα, γιατί έχει πολλές μεταβλητές όπως η κατάσταση του γηπέδου και οι καιρικές συνθήκες. Γι' αυτό χρειάζεται αντίληψη του χώρου, συγκέντρωση, έλεγχος της δύναμης και αυτοπεποίθηση. Είναι ένας συνδυασμός ταλέντου και σκληρής δουλειάς. Πρέπει να έχεις διάθεση να κάνεις συνεχώς προπόνηση, γιατί με τη συνεχή προπόνηση βελτιώνεσαι και παίζεις καλά. Στο γκολφ χρησιμοποιούμε 14 μπατσούνια τα οποία χρησιμοποιούμε αναλόγως της απόστασης και του είδους του κτυπήματος που θέλουμε να πετύχουμε.

Πώς οι προπονήσεις σου επηρεάζουν την καθημερινή σου ζωή;

Συνήθως κάνω 2-3 ώρες την ημέρα προπόνηση αλλά και τα Σαββατοκύριακα. Η καθημερινή μου ζωή είναι σαφώς εξαρτημένη από το άθλημα.

Πώς πήγε η φετινή σου χρονιά αγωνιστικά;

Φέτος, συμμετείχα σε δεκατρία τουρνουά στην Κύπρο και τρία πρωταθλήματα στο εξωτερικό. Στην Κύπρο τις περισσότερες φορές αγωνίζομαι σε τουρνουά ανδρών, ενώ στο εξωτερικό λαμβάνω μέρος σε πρωταθλήματα παιδών. Πήγα στο παγκόσμιο πρωτάθλημα και ήρθα ανάμεσα στους πρώτους εκατό αθλητές στον κόσμο και στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα κατατάχτηκα στους πρώτους 20.

Ποιες είναι οι εμπειρίες που αποκόμισες από το άθλημα;

Οι εμπειρίες μου είναι πολύ καλές, φανταστικές. Έρχεσαι σε επαφή με πολύ κόσμο, και πραγματοποιείς ταξίδια σε ξένες χώρες. Είναι εμπειρίες ζωής.

Σε έχουμε δει να πρωταγωνιστείς στις εκδηλώσεις του ΠΑΣΥΚΑΦ. Πώς νιώθεις γι αυτό;
Είμαι πρεσβευτής του ΠΑΣΥΚΑΦ στο πρόγραμμα «Τα παιδιά του σήμερα, ο κόσμος του αύριο». Το πρόγραμμα αυτό έχει σαν στόχο να μάθει σ' εμάς τα παιδιά, αλλά και στους γονείς μας τι πρέπει να κάνουν και τι πρέπει να προσέχουμε, έτσι ώστε να είμαστε πάντα υγιείς. Να αθλούμαστε, να προσέχουμε τη διατροφή μας, να ξέρουμε τα δικαιώματά μας και να τα διεκδικούμε. Με τη συμμετοχή μου σε διάφορα τουρνουά γκολφ, είχα την ευκαιρία να στηρίξω οικονομικά το πρόγραμμα. Νιώθω πολύ όμορφα, επειδή συνέβαλα στη συλλογή 5000 ευρώ και συνεχίζω.

Τι σχέδια έχεις για το μέλλον;

Να παίξω αυτή τη χρονιά στην ομάδα της Ευρώπης εναντίον της Αμερικής, στο «Βαν Χορτεν Καπ» και να προσπαθήσω να είμαι στους πρώτους είκοσι γκολφέρ στον κόσμο φέτος. Ελπίζω να γίνω ακόμη καλύτερος. Ελπίζω να φτάσω σ' ένα υψηλό επίπεδο απόδοσης και να αξιωθώ να βρίσκομαι στο ίδιο γήπεδο με παγκόσμιους θρύλους του γκολφ, όπως ο Rory και ο Tiger!

Συνέντευξη από τους μαθητές του σχολείου μας Χρυσόστομο και Παναγιώτα Κουττούκη

Κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Κι όμως ο αθλητισμός τους έκανε να ξεπεράσουν τα όρια της μικρής Κύπρου. Πρόκειται για δύο αδέρφια, τον Χρυσόστομο και την Παναγιώτα που με τις διακρίσεις τους στο Τάε Κβο Ντο μας κάνουν περήφανους.

Τι σας παρακίνησε να ασχοληθείτε με το Τάε Κβο Ντο;

Παναγιώτα: Πάντα θέλαμε να ασχοληθούμε με ένα άθλημα. Οι γονείς μας έψαξαν για διάφορα αθλήματα και αποφασίσαμε ότι το Τάε Κβο Ντο είναι το πιο κατάλληλο άθλημα για μας. Το δοκιμάσαμε και ήταν κοντά στα ενδιαφέροντά μας γι' αυτό το αρχίσαμε.

Από πια ηλικία ξεκινήσατε το Τάε Κβο Ντο;

Χρυσόστομος: Ξεκινήσαμε και οι δύο από πολύ μικρή ηλικία. Αρχισα από τεσσάρων και η αδελφή μου από έξι χρονών. Αφού μας τράβηξε το ενδιαφέρον, ασχολούμαστε με το άθλημα αυτό πολλά χρόνια.

Όταν αρχίσατε το Τάε Κβο Ντο, βρήκατε δυσκολίες;

Χρυσόστομος: Όχι ιδιαίτερα, γιατί οι κινήσεις δεν ήταν τόσες πολλές και δύσκολες σαν αυτές που κάνουμε σήμερα.

Παναγιώτα: Λόγω ηλικίας κάποιες κινήσεις ήταν δύσκολες, αλλά τώρα τις εκτελούμε με ευκολία.

Από τη συμμετοχή του Χρυσόστομου στο Παγκόσμιο τουρνουά που έγινε στο Ισραήλ όπου πήρε το ασημένιο μετάλλιο.

Αν μπορούσατε να γυρίσετε το χρόνο πίσω, θα διαλέγατε ξανά αυτό το άθλημα; Αν ναι, γιατί; Τι σας προσφέρει;

Χρυσόστομος: Ναι σίγουρα. Μ' αυτό μπορούμε να υπεραισθηστούμε τον εαυτό μας, αν μας επιτεθεί κάποιος. Επίσης, μας προσφέρει άσκηση, υγεία, διασκέδαση και τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε πολλές φιλίες.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο σου επίτευγμα στο Τάε Κβο Ντο;

Χρυσόστομος: Πήρα την πρώτη θέση στους Παγκύπριους αγώνες εφήβων και τώρα θα πάω σε παγκόσμιους αγώνες στην Ταϊβάν.

Ποιοι οι επόμενοι στόχοι και τα όνειρά σας;

Χρυσόστομος: Να πάω όσο καλύτερα μπορώ στους Παγκόσμιους αγώνες.

Παναγιώτα: Να φτάσω πιο ψηλά και αν είναι δυνατόν, να αγωνιστώ σε Παγκόσμιους, Πανευρωπαϊκούς και Ολυμπιακούς Αγώνες.

Παναγιώτα, διάλεξες αυτό το άθλημα εξαιτίας του αδελφού σου;

Δεν επηρεάστηκα ιδιαίτερα από τον αδελφό μου. Αρχικά νόμιζα ότι το Τάε Κβο Ντο ήταν ένα αντρικό άθλημα, αλλά η μητέρα μου, μου πρότεινε να το δοκιμάσω. Μου άρεσε κι έτσι το άρχισα.

Πώς νιώθεις για τον αδελφό σου που κατάφερε τόσα πολλά στο Τάε Κβο Ντο;

Αισθάνομαι πολύ περήφανη κι ελπίζω να συνεχίσει την πορεία του με επιτυχίες και να προχωρήσει μπροστά, γιατί αγαπά αυτό που κάνει. Επίσης, θέλω να πραγματοποιήσει κάθε επιθυμία του σε όλα τα θέματα και ειδικά με το Τάε Κβο Ντο.

Πώς νιώθετε όταν εκπροσωπείτε την Κύπρο σε αγώνες Τάε Κβο Ντο;

Χρυσόστομος: Πολύ περήφανοι και χαρούμενοι. Σίγουρα είναι μεγάλη μας τιμή.

Τι στερείστε για να μπορείτε να ασχολείστε με αυτό το άθλημα;

Παναγιώτα: Κάποιες φορές στερούμαστε την παρέα των φίλων μας, επειδή αφιερώνουμε πολλές ώρες στην προπόνηση του Τάε Κβο Ντο. Μας μένει πολύ λίγη ώρα για μελέτη.

Χρυσόστομος: Στερούμαστε κάποια από τα άλλα ενδιαφέροντά μας και τον ελεύθερό μας χρόνο.

Τι απαιτείται για την ενασχόλησή σας με το Τάε Κβο Ντο;

Παναγιώτα: Χρειάζεται ψυχραιμία και πολλά χρόνια προπόνησης.

Χρυσόστομος: Πρέπει να έχουμε ωριμότητα, κατανόηση του αντιπάλου και σωστή τεχνική.

Όσον αφορά τη διατροφή σας;

Χρυσόστομος: Πηγαίνουμε τακτικά σε διατροφολόγο και προσέχουμε πάντα τη διατροφή μας.

Παναγιώτα: Φυσικά τρώμε γλυκά αλλά με μέτρο. Συνήθως τρεφόμαστε με πρωτεϊνούχες και υγιεινές τροφές, ιδιαίτερα πριν τον αγώνα.

Ποια ήταν η χειρότερη σας εμπειρία όσον αφορά το άθλημα;

Χρυσόστομος: Όταν ήμουν στο εξωτερικό, στο τουρνουά της Κροατίας, έχασα στον ημιτελικό με μόνο ένα βαθμό διαφορά και απογοητεύτηκα, γιατί ήμουν πολύ κοντά στη νίκη.

Παναγιώτα: Όταν ήμουν στο Ισραήλ, καθώς έπαιζα με κοπέλα με κλώτσησε με δύναμη στο κεφάλι και έπεσα στο πάτωμα. Ζαλιζόμουν και δεν μπορούσα να σηκωθώ.

Θα παρακινούσατε τους εφήβους να ασχοληθούν με αυτό το άθλημα;

Χρυσόστομος: Ναι, γιατί θα έχουν κάτι ενδιαφέρον να κάνουν παρά να κάθονται όλη μέρα σπíti στα ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Παναγιώτα: Σίγουρα, επειδή μαθαίνουν να ζουν μ' ένα υγιεινό τρόπο και παράλληλα κτίζουν την αυτοάμυνά τους.

Νεφέλες αλα... κυπριακά

Θεγιά μου

Θεέ αφέντη, εν πολλά μιάλες οι νύχτες
εν τελειώνουν ποττέ, πότε εν να φέξει;
Όπου τζιαί νάσαι, εν να κράξει ο πετεινός.
Τζιαί οι δούλοι επνάσαν τζιαί ροχαλίζουν, ήταν έτσι πριν;
Πόλεμε, φύε να χαθείς, για ούλλα, που ούτε
οι δούλοι μου εν με φοούνται τζιαί εν να τους την καπλατήσω.
Έτσι νύχτα τζιαί εν σηκώνεται τούντο
αγόρι ο λεβέντης ο σπουδαίος.
Έμεινεν μες' τες πατανίες σκουλισμένος.
Ατε, ας σσιεπαστώ τζιαί εγώ να ροχαλίσω να πνάσω.

Μα εν με πάνει ο ύπνος, τσιμπούν με τα έξοδα, τα χρέη τζιαί ο σταύλος
για τον καρπουσουκλή μου. Τζιαί τούτος, πάντα κακομαθημένος
εν πας τα άρματα τζιαί βουρά όπως τον κούλλουφο πας τους αππάρους
τζιαί μόνο τζίνους ονειρεύεται, εγώ έλυσα
να θωρώ ότι ο μήνας
όπου τζιαί νάσαι τελειώννει τζιαί οι τόκοι
βουρούν.

Νεόφυτος Χριστοδούλου Γ6

Νικόλας Σταυρινίδης, Β2

Γλώσσα λανθάνουσα τ' αληθή λέγει

Μένανδρος, 4ος αιώνας π.Χ. Αρχαίος Έλληνας ποιητής

Πολλές φορές οι μαθητές έχοντας τη γλώσσα προτρέχουσα της διανοίας τους, αυθόρμητα και παρασυρόμενοι από την ομοχημία των λέξεων ή την έλλειψη κατανόησης, υποπίπτουν σε σοβαρά λάθη και συνάμα μεγάλες αλήθειες που σκορπούν απλόχερα το γέλιο. Ας τις διαβάσουμε.

- Ερώτηση σε προαγωγικές εξετάσεις ιστορίας Β' Γυμνασίου:
Γιατί ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου ονομάστηκε Αρχιεπίσκοπος πάσης Κύπρου και Νέας Ιουστινιανής;
Μαθητής: Γιατί είχαν μέσο.
(Από μικρά μαθαίνουμε το τι θα πει κυπριακή αξιοκρατία!)
- Καθηγητής: Ποια τα έργα του Ομήρου;
Μαθητής: η Ομήρου και η Ιλιάδα.
- Σε έκθεση των Νέων Ελληνικών για τη φιλία:
Η φιλία στις μέρες μας έχει σχεδόν εξατμιστεί!
(Μπας και θα έπρεπε η ενότητα να διδαχθεί στη Φυσική;)
- Ο Κωνσταντίνος Καντάφης ήταν Έλληνας ποιητής που γεννήθηκε στη Λιβύη της Αλεξάνδρειας.
- Το πολίτευμα είναι πολύ μεγάλο εξωτερικά.
(εσωτερικά μάλλον κάνει δίαιτα)
- Καθηγήτρια: ποια ήταν η κατάσταση που βρήκε ο Οδυσσέας φτάνοντας στο παλάτι του;
Μαθητής: Ο Οδυσσέας όταν έφτασε στο παλάτι του, συνάντησε τους είκοσι ανεμιστήρες και την Πηνελόπη να τους δουλεύει στο φουλ!
- Καθηγήτρια: Τι ήταν ο οστρακισμός στην αρχαία Αθήνα;
Μαθητής: Ο εξοστρακισμός ήταν μια αρχαία τιμωρία όπου σου έβαζαν έξι όστρακα κι έπρεπε να τα χτυπήσεις με το κεφάλι σου.
- Το παιδί που οι γονείς του είναι από την Ύδρα ονομάζεται υδρογόνο.
- Το νερό ανακατεύεται με όλα τα υγρά, εκτός από το αίμα. Υπάρχει και παροιμία γι' αυτό, «το αίμα νερό δε γίνεται».
- Καθηγητής αποβάλλει από την τάξη τον μαθητή Α που έκανε «σούζες» με το ψεύτικο ομοίωμα μιας μοτοσυκλέτας. Διαβάστε αυτούσιο το διάλογο.
Καθηγητής: γρήγορα πήγαινε στο Διευθυντή. Ξαφνικά σηκώνεται κι ο διπλανός του. Πού πας;
Μαθητής Β: μαζί του.
Καθηγητής: Γιατί;
Μαθητής Β: Επειδή είμαστε διπλοκαβάλλα!

